

Economisch-Statistische Berichten

ALGEMEEN WEEKBLAD VOOR HANDEL, NIJVERHEID, FINANCIËN EN VERKEER

ORGAAN VOOR DE MEDEDEELINGEN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR DE RIJNVAART

UITGAVE VAN HET INSTITUUT VOOR ECONOMISCHE GESCHRIFTEN

15^e JAARGANG

WOENSDAG 24 DECEMBER 1930

No. 782

INSTITUUT VOOR ECONOMISCHE GESCHRIFTEN.
Algemeen Secretaris: Prof. Mr. Dr. G. M. Verrijn Stuart
ECONOMISCH-STATISTISCHE BERICHTEN.

COMMISSIE VAN ADVIES:

Prof. Mr. D. van Blom; J. van Hasselt; Jhr. Mr. L. H. van
Lennep; Mr. K. P. van der Mandele; Prof. Dr. N. J.
Polak; Mr. Dr. L. F. H. Regout; Dr. E. van Welderen
Baron Rengers; Prof. Mr. H. R. Ribbuis; Jan Schilthuis;
Mr. Q. J. Terpstra; Prof. Mr. F. de Vries.

Gedelegeerd lid: Prof. Mr. Dr. G. M. Verrijn Stuart.

Redacteur-Secretaris: H. M. H. A. van der Valk.

Secretariaat: Pieter de Hoochweg 122, Rotterdam.

Telefoon Nr. 35000. Postrekening 8408.

BERICHT.

Het volgend nummer zal in verband met de jaarswisseling gedateerd worden op 2 en verschijnen op 3 Januari.

23 DECEMBER 1930.

Het aanbod van wissels was deze week vrij groot, terwijl de naderende jaarswisseling verschillende geldgevers meer terughoudend maakte, en daar ook de Londensche discontomarkt niet onbelangrijk vaster gestemd was, kon een aantrekken van de rente niet uitblijven. Geopend op $1\frac{5}{16}$ pCt., moest al spoedig $1\frac{7}{16}$ pCt. worden toegestaan, terwijl gisteren niet onder $1\frac{1}{2}$ pCt. te plaatsen was en meerdere posten alleen voor $1\frac{9}{16}$ pCt. waren onder te brengen. Ook voor prolongatiegeld heerschte een vastere stemming: Herhaaldelijk werd 2 pCt. genoteerd en gisteren kwam er ook nog een notering van $2\frac{1}{2}$ pCt. bij. Alleen callgeld bleef nog overvloedig en voor $\frac{3}{4}$ pCt. aangeboden. Ook bij de inschrijving op het schatkistpapier, waarvan de betaling eerst na de jaarswisseling moet plaats vinden, bleek nog weinig van een vermindering van de geldruimte. In totaal werd ingeschreven voor f 68.995.000. Toegewezen werden f 9.270.000 drie-maands promessen à f 996.20 of ca. $1\frac{1}{2}$ pCt., f 100.000 zes-maands promessen à f 992.50 of eveneens ca. $1\frac{1}{2}$ pCt. en f 15.209.000 jaarbiljetten à f 1010 of ca. $2\frac{1}{2}$ pCt.

* * *

Op den weekstaat van De Nederlandsche Bank geeft de post binnenlandsche wissels een stijging van f 400.000 te zien. De beleeningen blijken met f 500.000 te zijn toegenomen.

De goudvoorraad der Bank bleef vrijwel op dezelfde hoogte. De zilvervoorraad klom met f 400.000. De post papier op het buitenland en de diverse rekeningen op de actiefzijde der balans daalden resp. met f 600.000 en f 100.000.

De biljettencirculatie bedraagt f 3,7 miljoen meer dan verleden week. Het tegoed van het Rijk daalde met f 2,8 miljoen, terwijl de rekening-courant-saldi van anderen een teruggang van f 650.000 te aanschouwen geven. Het beschikbaar metaalsaldo bedraagt f 200.000 meer dan verleden week.

Het dekkingspercentage is ruim 52.

* * *

Op de wisselmarkt bleef het kalm. De koersen bewogen zich tusschen nauwe grenzen, doch waar de stemming dikwijls en vaak op het onverwachts omsloeg, heerschte er onzekerheid. Over het geheel waren de hoofdkoersen iets hooger dan een week geleden. Het Pond kon zich van $12.05\frac{1}{2}$ tot $12.06\frac{9}{16}$ verbeteren om echter op $12.05\frac{13}{16}$ te sluiten. Dollars stegen van 2.4825 tot 2.4836, slot 2.4829. De Dollar in Londen liep van 4.8564 terug op 4.8575, na intuschen nog 4.8555 te hebben genoteerd, doch sloot wederom op 4.8564. Het verloop van den Markenkoers kenmerkte zich door groote onzekerheid. De noteringen in Duitschland fluctueerden zeer. Dollars tegen Marken bijv. noteerden 4.1960—4.1915—4.1960. De Markenkoers gaf dus hier ook groote schommelingen te zien: van $59.16\frac{1}{2}$ steeg de notering tot 59.25, om daarna wederom tot $59.17\frac{1}{2}$ in te zakken (Ponden tegen Marken slot $20.37\frac{3}{4}$). Fransche Franken nog steeds rond de $9.75\frac{1}{2}$ (Ponden tegen Franken 123.60). Belga's waren wat meer gezocht; van $34.66\frac{1}{2}$ kwam de koers op 34.69 om op 34.68 te sluiten. Heel vast bleven de Zwitsersche Franken, die van 48.16 op 48.24 kwamen. Ponden daalden in Zwitserland van 25.05 tot $24.99\frac{1}{2}$. Lires lager: $13.00\frac{1}{2}$ — $12.99\frac{1}{2}$. Scandinavische deviezen iets hooger: Kopenhagen 66.40, Oslo 66.41 — dus weder boven Kopenhagen —, Stockholm 66.64. De Spaansche Peseta kon zich weder wat herstellen en kwam van 24.95 op 26.80, slot 26.60. Milreis 23.75, Uruguay Dollars daalden verder tot 1.82, slot echter wat beter. Zeer flauw is ook de Mexicaansche Dollar, die tot ca. 1.11 terugliep.

De verschillende termijnen sloten vaster; één- en drie-maands Ponden noteerden $\frac{1}{8}$ — $\frac{1}{16}$ en $\frac{7}{16}$ — $\frac{3}{8}$ disagio, Dollars pari—1 agio en 2 disagio—pari, Marken $10\frac{1}{2}$ — $9\frac{1}{2}$ en 25— $24\frac{1}{2}$ onder den koers.

LONDEN, 22 DECEMBER 1930.

Er was eene duidelijke vermindering waar te nemen in het aanbod van geld in de markt, gedeeltelijk veroorzaakt door de grootere geldbehoefte van de regeering in de laatste weken. Sedert begin December zijn de bedragen, die de regeering op 3-maands promessen leent, steeds ongeveer £ 5 miljoen groter geweest dan de bedragen, die het voor vervallen wissels te betalen heeft. Daarbij komt dan nog de gebruikelijke afvloeiing van geld voor de Kerstdagen.

Disconto zette zijne opwaartsche beweging gestadig voort en noteert nu vol $2\frac{1}{2}$ pCt., waarop eenige vraag naar papier voor belegging tot uitdrukking kwam. De nieuwe wissels werden Vrijdag tot een fractie boven dit cijfer toegewezen.

De goudonttrekkingen voor Fransche rekening duren voort, die voor Deutsche rekening zijn voor het oogenblik tot staan gekomen. Men hoort hier en daar de meening uitspreken, dat de Fransche goudhonger einde van het jaar gestild zal blijken te zijn. Of deze meening bewaarheid zal worden, staat te bezien, daar de verschepingen, die nu reeds eenige maanden onafgebroken doorgaan, met het einde van een speciale periode niets gemeen schijnen te hebben.

DE SUIKERCONFERENTIES TE AMSTERDAM EN BRUSSEL.

Op 29 November jl. begonnen in Amsterdam de besprekingen tusschen eene commissie uit de Vereenigde Java Suikerproducenten onder leiding van Dr. C. J. K. van Aalst en de Cubaansche afgevaardigden onder Mr. Th. L. Chadbourne als vertegenwoordiger van de Amerikaansche suikerbelangen op Cuba en den Cubaanschen Senator Dr. V. Gutiérrez, die na tiendaagsche moeilijke onderhandelingen op 8 December tot de volgende voorloopige overeenkomst leidden:

Cuba houdt van zijnen suikervoorraad 1½ miljoen tons uit de markt en verkoopt daarvan gedurende de volgende 5 jaren jaarlijks 300.000 tons. Cuba beperkt zijnen a.s. oogst tot 3.570.000 tons, terwijl de export naar landen buiten de Vereenigde Staten tot jaarlijks 900.000 tons gereduceerd wordt. Naarmate de Vereenigde Staten alsmede de consumptie op Cuba meer kunnen opnemen dan 2.970.000 tons zijnde 3.570.000 tons plus 300.000 tons ex voorraad, verminderd met 900.000 tons export naar elders, mag Cuba in de volgende jaren zooveel meer produceeren. De beide laatste Cuba-oogsten bedroegen resp. 5.150.000 tons en 4.670.000 tons.

Java blokkeert op gelijke wijze 500.000 tons van zijnen voorraad en brengt daarvan telkens 100.000 tons in vijf jaarlijksche termijnen aan de markt. Buitendien exporteert Java jaarlijks 2.200.000 tons plus eene normale consumptievermeerdering in het Oosten, die voorloopig op 100.000 tons per jaar aangenomen wordt, terwijl het verbruik op Java op circa 350.000 tons getaxeerd wordt. De Java-oogsten in 1930 en 1929 hebben elk circa 2.900.000 tons bedragen.

Deze concessies van den kant van Java worden door de Javaproducten niet onverdeeld gunstig beoordeeld. De meerderheid der V.J.S.P.-leden staat weliswaar achter het Bestuur, maar zooals altijd in gevallen van gedwongen oogstbeperking zijn ook hier producenten, die meer voelen voor het „survival of the fittest”, waar de kostprijs van de goede fabrieken op Java lager is dan in welk ander land ook.

Nadat Cuba en Java tot deze overeenstemming gekomen waren, begon op 9 December de conferentie te Brussel onder voorzitterschap van den Belg. Senator Beauduin, waar behalve deze beide rietsuikerlanden de bietsuikerindustrie uit de volgende Europeesche landen vertegenwoordigd was: Duitschland, Tsjecho-Slowakije, Polen, Hongarije en België, die alle voor een gedeelte van hunne oogsten op den export aangevoerd zijn.

Te Brussel kon echter geen volledige overeenstemming bereikt worden, doordat Duitschland een groot contingent voor export verlangde dan de overige landen genegen waren dit land toe te staan. In verband hiermede zijn de volgende cijfers, die door de Statistische commissie der conferentie bij elkaar gebracht zijn van belang:

Metrieke tons	Duitschl.	Tsj.-Slowak.	Polen	Hongarije	België
Voorraad					
1 Sept. 1929 ..	234.000	90.000	81.000	13.000	69.000
1 Sept. 1930 ..	311.000	114.000	155.000	15.000	61.000
Binnenl. verbr.					
1929/30	1.683.000	398.000	402.000	114.000	230.000
Totale export					
1929/30	263.000	600.000	452.000	133.000	100.000
Import	28.000	—	—	—	75.000
Netto Export..	235.000	600.000	452.000	133.000	25.000
Product. 1930/31					
(Raming) ..	2.425.000	1.150.000	750.000	225.000	275.000
Geraamd verbr.					
1930/31	1.717.000	398.000	402.000	109.000	230.000
Voorraad voor export 1930/31	812.000	761.000	428.000	109.000	74.000

Het resultaat der onderhandelingen was, dat men tot de volgende verdeling van het door Cuba en Java aan de exporteerende bietsuikerlanden toegestaan

INHOUD.

Blz.

DE SUIKERCONFERENTIES TE AMSTERDAM EN BRUSSEL door A. W. Volz	1122
Begrotingsoverschotten door J. C. de Bruyn	1123
Rotterdam's haventarieven door C. Vermey	1125
„Internationalisatie” van rivieren door Mr. J. Zaaijer	1126
De Rijksmiddelen	1127
BUITENLANDSCHE MEDEWERKING:	
De internationale suikerconferentie en de statistische suikerpositie door Dr. Gustav Mikusch ..	1129
Frankrijk en de wereldcrisis door Mr. H. G. J. Maas Geesteranus	1131
De jaang ontwikkeling en de stabilisatie van het geldwezen in Perzië	1133
AANTEKENINGEN:	
Suikerstatistieken van de wereldproductie, het wereldverbruik en den in- en uitvoer	1135
MAANDCIJFERS:	
Overzicht der Rijksmiddelen	1136
STATISTIEKEN EN OVERZICHTEN	
Geldkoersen. Bankstaten. Verkeerswezen.	
Wisselkoersen. Goederenhandel.	

exportkwantum van 1.229.000 tons kwam:

Tsjecho-Slowakije	590.000	tons
Polen	320.000	„
Duitschland	200.000	„
Hongarije	87.500	„
België	31.500	„

waarmede allen genoegen namen uitgezonderd Duitschland, dat 400.000 tons export eischte, welk cijfer tenslotte door de Duitse delegatie gemodificeerd werd in 450.000 tons voor het eerste jaar en 350.000 tons voor elk der vier volgende jaren. Ware het niet, dat Duitschland in de laatste campagne eenen bijzonder grooten oogst geproduceerd had, waarvan ruim 800.000 tons voor export disponibel zijn tegen 262.000 tons in 1929/30, dan zoude dit land allicht met een cijfer van 200.000 tons genoegen genomen hebben.

Ter vergelijking met de door de conferentie vastgestelde cijfers geeft Czarnikow in zijn laatste weekbericht de volgende interessante exportcijfers gedurende de laatste zes jaren. Deze cijfers vertegenwoordigen den export na aftrek van geïmporteerde suiker, waarvan het kwantum vooral voor België belangrijk was. (Zie blz. 1123)

Te Brussel is men dus na eene week beraadslagen uit elkaar gegaan zonder tot overeenstemming met Duitschland te zijn gekomen en zonder dit land zijn de door de overige deelnemers van de conferentie genomen besluiten niet uitvoerbaar. De Heer Chadbourne zal thans van Parijs uit met de Duitse bietsuikerindustrie verder onderhandelen om te trachten alsnog tot eene regeling te komen en waar vooral Cuba bij eene algemeene restrictie der oogsten veel belang heeft, lijkt het niet onwaarschijnlijk, dat het betrekkelijk kleine verschil van 250.000 tons voor het eerste en 150.000 tons voor de volgende 5 jaren door wederzijdsche concessies overbrugd zal worden.

* * *

Maar ook daarmede is de zaak nog niet in orde, want de V.I.S.P. zal zonder de hulp van de Nederlandsch-Indische Regeering, die door het instellen van uitvoervergunningen de onwillige fabrieken zoude moeten onderwerpen, moeilijk de beloofde restrictie kunnen invoeren. Er zullen zich dan ook wel gedurende de eerstvolgende weken voor- en tegenstanders van restrictie voor Java uitputten in argumenten en het zal vaak moeilijk zijn daarbij een kalm objectief oordeel te behouden. Dat het invoeren der voorgestelde restricties tot hoogere suikerprijzen zal leiden, mag gerust worden aangenomen, eveneens dat de prijzen zonder restrictie tijdelijk nog verder zullen dalen totdat de met verlies werkende fabrieken in landen waar de industrie zonder regeeringssteun is, den strijd opgeven en sluiten, welk proces echter van lan-

	Conferentie Cijfers		Januari/December				
	Jaarlijks voor 5 jaar	1929	1928	1927	1926	1925	1924
Cuba-Productie	3.570.000						
Uit geblokkeerden voorraad	300.000						
	<u>3.870.000</u>	4.771.000	4.012.000	4.132.000	4.667.000	4.932.000	3.969.000
				Mei/April			
		1929/30	1928/29	1927/28	1926/27	1925/26	1924/25
Java-Export	2.200.000						
Uit geblokkeerden voorraad	100.000						
	<u>2.300.000</u>	2.394.000	2.606.000	2.102.000	1.718.000	2.062.000	1.862.000
		Netto Export Sept./Aug.					
Tsjecho-Slowakije	590.000	600.000	674.000	813.000	708.000	1.080.000	1.015.000
België	31.500	25.000	44.000	40.000	46.000	146.000	181.000
Hongarije	87.500	133.000	100.000	70.000	72.000	84.000	103.000
Polen	320.000	452.000	305.000	163.000	226.000	272.000	200.000
	<u>7.199.000</u>	<u>8.375.000</u>	<u>7.741.000</u>	<u>7.320.000</u>	<u>7.437.000</u>	<u>8.516.000</u>	<u>7.330.000</u>

gen duur kan zijn. In tijden van overproductie of onderconsumptie, hetgeen in de uitwerking op hetzelfde neerkomt, is vermindering van de productie de eenige remedie. Ook zal de vraag gesteld worden of Java, dat goedkooper dan alle andere producenten kan werken, niet te ver gegaan is door zich gedurende vijf jaren te binden, hetgeen vooral in den tegenwoordigen tijd van economische onzekerheid, waar de gebeurtenissen meer dan ooit met de statistiek spotten en vooral Rusland een onzeker factor vormt, een lange termijn is. Van de zijde van Cuba heeft Java voorloopig niet veel te vrezen, ernstiger is de concurrentie die van de zwaar beschermde bietsuikerindustrie uitgaat, getuige de niettegenstaande lage prijzen opnieuw toegenomen productie, waarvoor een afzetgebied gezocht wordt o.a. in Britsch-Indië. Het vooruitzicht om den export van Europeesche suiker in het vervolg binnen vastgelegde grenzen te kunnen houden is daarom wel een offer van den kant van Java waard.

Intusschen zal men, alvorens de genomen besluiten te kritiseren, goed doen nadere uiteenzettingen van het bestuur der V.I.S.P. af te wachten. In hoeverre heeft men bijvoorbeeld waarborgen tegen ontijdig eindigen der overeenkomst bij eene eventuele regeerings-verandering (revolutie) op Cuba? Welke basis geldt voor de bepaling of Java elk jaar 100.000 tons meer mag uitvoeren naar het Oosten en hoe worden in dit verband eventuele Java-afschepingen naar het Westen beoordeeld?

In elk geval kon van deze conferentie te Brussel nooit een resultaat verwacht worden, als de beroemde Brusselsche suikerconferentie van 1902 had opgeleverd. Toen hebben de daar genomen besluiten geleid tot afschaffing der directe en indirecte premies, die door Regeeringen en Kartels aan de Europeesche bietsuikerindustrie werden verleend; daardoor werd de genezing van de suikerindustrie op natuurlijke wijze bereikt.

Ook thans zoude hetzelfde besluit tot hetzelfde doel leiden, want sedert den grooten oorlog vindt de kunstmatige bescherming der bietsuikercultuur in Europa weer hoogtij, maar de protectionistische landen, in welker rij ten opzichte van suiker thans ook Engeland staat, zijn nog niet te bewegen tot intrekken der hooge bescherming. Zoo moest dan nu naar andere middelen worden uitgezien, die uit den aard der zaak slechts kunstgrepen zijn, om de bestaande overproductie te stuiten.

A. V.

BEGROOTINGSOVERSCHOTTEN.

In de vele en velerlei beschouwingen, welke in dezen begrootingstijd in en buiten de Tweede Kamer ten beste worden gegeven over den toestand der Rijksfinanciën spelen de belangrijke overschotten, die de dienst in de laatste jaren heeft opgeleverd, een belangrijke rol. Bij het lezen daarvan krijgt men wel

eens den indruk, alsof gemeend wordt, dat die overschotten nu zoo maar voor het grijpen liggen... en dat men maar een besluit behoeft te nemen om ze voor het een of andere doel te gebruiken, om de gelden ook direct daarvoor bij de hand te hebben¹⁾.

Niets is minder waar dan dat. Op papier bestaan de overschotten inderdaad, maar in werkelijkheid...? Vanwaar dat verschijnsel, dat men meent over vele millioenen de beschikking te hebben, die als het er op aankomt, zullen blijken *niet* aanwezig te zijn?

De oorzaak daarvan ligt n.m.m. in het ontbreken van een volledig overzicht van den stand der geldmiddelen. Zooals bekend verondersteld mag worden bij de lezers van dit blad, loopen de rekeningen over de begrootingsjaren niet parallel met de kasrekeningen over diezelfde jaren. In den loop van een kalenderjaar vinden ontvangsten en uitgaven plaats, welke gedeeltelijk verantwoording vinden in de begrootingsrekening van hetzelfde kalenderjaar, gedeeltelijk in die van het vorige. Het volledige verband tusschen de kasverantwoordingen en de begrootingsverantwoordingen blijkt naar buiten uit. Sluit een begrootingsrekening met een overschot, dan is dat in de kas gevloeid, maar men kan niet nagaan, waar het blijft. Had men voor elk jaar een afzonderlijke kas, dan bleef het overschot daarin, totdat het een bestemming kreeg, maar nu vloeit het in de algemeene kas en wordt, vermengd met andere voorhanden gelden, gebezigd voor het doen van de aan de orde zijnde uitgaven.

Levert omgekeerd een begrootingsrekening een tekort, dan moet het surplus der uitgaven gedaan zijn uit andere gelden dan de ontvangsten betreffende hetzelfde begrootingsjaar, die men dan verkrijgt hetzij door plaatsing van schatkistpapier, hetzij doordat uit anderen hoofde toevallig geld in de schatkist aanwezig is, bijv. door derden gedeponoord. Hoe deze financiële verhoudingen precies zijn, blijkt niet. De gang van zaken is dan gewoonlijk, dat na eenige jaren overschotten op sommige begrootingen worden afgeboekt tegen tekorten op andere en als er dan nog tekorten overblijven worden deze afgehoekt tegen de opbrengst van een leening, d.w.z. het oogenblik waarop de schuld van karakter verandert en van tijdelijke schuld overgaat in geconsolideerde wordt gebruikt om onder de begrootingstekorten een streep te zetten en met een schoone lei te beginnen. Hier raken dus kasverantwoording en begrootingsverantwoording elkaar en wordt tusschen deze twee een band gelegd, maar op *een verkeerde manier*, die tengevolge heeft dat het feit, dat de geconsolideerde schuld zooveel grooter is geworden, naar den achtergrond wordt gedrongen en het moeilijk wordt gemaakt om na te gaan, welke de tegenwaarde van de schuldvermeerdering is. Zijn de tekorten, die aldus uit leening gedeckt worden, uitsluitend het gevolg van *buitengewone* uitgaven, dan kan tot op zekere hoogte in dit gemis berust worden. Bij buitengewone uitgaven zit de be-

¹⁾ De schrijvers in ons blad hebben — naar wij kunnen verzekeren — die meening nooit gehad (Red.)

doeling voor, ze niet onmiddellijk ten laste van de gewone middelen te brengen, maar geleidelijk door de jaarlijksche rente en de aflossingen op de aangegane leeningen uit „gewoon” te betalen. Maar, zijn de tekorten het gevolg van *gewone* uitgaven, dan krijgt de geschetste handelwijze een meer bedenkelijken kant. Gewone uitgaven behooren uit de gewone middelen van hetzelfde jaar te worden voldaan en als er een tekort is, *zoo snel mogelijk te worden ingehaald*. Vandaar dat men een tekort op „gewoon” overbrengt naar de begrooting van den gewonen dienst van een volgend jaar. Maar dekking uit leening — hetgeen ook plaats zal vinden als overeenkomstig de denkbeelden van minister De Geer een tekort op „gewoon” zal worden overgebracht naar den buitengewonen dienst — is in strijd met het karakter van gewone uitgaven. Door de methode van afboeken der begrootingssaldi tegen opbrengst van leeningen wordt het van jaar tot jaar moeilijker de tegenwaarde na te gaan en als daar groote tekorten van den gewonen dienst inzitten worden deze hoe langer hoe meer uit het oog verloren.

Om eenerzijds de tegenwaarde van de nationale schuld tot uitdrukking te brengen, anderzijds van de kaspositie voldoende te doen blijken, zou uit de kasverantwoording in verband met de begrotingsverantwoording een volledig overzicht van „bezittingen en schulden” moeten worden opgebouwd, bezittingen dan, genomen in den beperkten zin van de tegenwaarde der gedane uitgaven, dus zonder afschrijvingen, waardeverminderingen e.d.g. in aanmerking te nemen, eenvoudig een overzicht van wat men voor het uitgegeven geld gekregen heeft.

Ik heb getracht uit de voorhanden gegevens zulk een overzicht samen te stellen en heb daarbij als uitgangspunt genomen het jaar 1910, omdat bij de begrooting van 1931 van 1910 af gegevens omtrent de ontvangsten en uitgaven, gewoon en buitengewoon,

verstrekkt zijn. Voorts treft men daarbij aan opgaven van de nationale schuld en van de grootte van het leeningfonds. In de periode 1910 t/m. 1929 valt ook de crisisdienst, waaromtrent gegevens geput zijn uit de wet van 15 December 1927 (St.bl. No. 378); waarbij die dienst en de destijds nog openstaande begrootingstekorten werden afgesloten. Niet alle beschikbare gegevens hebben op denzelfden datum betrekking, maar dit leek mij geen bezwaar, waar het mij niet te doen was om een preciezen stand op een bepaalden datum, maar meer om een algemeen in-druk van hetgeen zulk een overzicht zou kunnen verschaffen. Sommige gegevens zijn bij benadering vastgesteld of uit andere afgeleid en kunnen mogelijk wel eenige millioenen met de werkelijkheid verschillen, maar aan het algemeene beeld schaadt dit niet.

Voor zoover kon worden vastgesteld, dat buitengewone ontvangsten betrekking hadden op buitengewone uitgaven uit dezelfde periode, bijv. bijdragen in kosten van werken of teruggaaf van voorschotten, zijn ze op die uitgaven in mindering gebracht. Als begin is genomen de nationale schuld na het afsluiten der begrootingen tot en met 1909 en als tegenwaarde een bezit van hetzelfde bedrag, dat wegens gemis van gegevens echter niet over verschillende hoofden kon worden verdeeld. Als datum is genomen 1 Juli 1930, omdat de bij de begrooting overgelegde opgave van de nationale schuld ook op dien datum betrekking heeft. De gegevens betreffende den stand van 's Rijks kas op dien datum zijn mede in het overzicht verwerkt. Het verkregen resultaat ziet er, de bedragen op dui-zenden afgerond, als volgt uit.

Een beschouwing hiervan doet al spoedig zien, dat de overschotten van den gewonen dienst niet in contanten voorhanden zijn, maar in het algemeene kas-beheer verbruikt zijn. Hetzelfde is het geval met de ruim 233 millioen van het Leeningfonds. Zou men deze sommen; tezamen ruim 500 millioen, op een be-

Bezittingen		1 JULI 1930		Schulden		
1	Saldo van diverse posten na de afboeking van de begrotingstekorten tot en met 1909	f 1.148.000.000		14	Geconsolideerde schuld na de afboeking van de begrotingstekorten tot en met 1909	f 1.148.000.000
	Af: buitengewone ontvangsten in het tijdvak 1910 tot en met 1928, betrekking hebbende op buitengewone uitgaven, gedaan vóór 1910	" 1.570.000		15	Totaal bedrag der crisisleeningen volgens de afboekingswet van 1927	" 1.353.322.000
			f 1.146.430.000	16	Nieuwe leeningen	" 842.681.000
	Buitengewone dienst: 1910 tot en met 1928.				Hierop afgelost:	f 3.344.003.000
2	Uitvoering van werken	f 130.155.000		17	ten laste van den gewonen dienst.	f 256.024.000
3	Verstreking van voorschotten aan onderscheidene instellingen.	" 638.265.000		18	" " " " buitengew.	" 278.657.000
4	Aandeelen in particuliere en semi-particuliere instellingen ..	" 19.411.000		19	" " " " het Leeningfonds...	" 359.322.000
5	Kapitaal der staatsbedrijven	" 178.046.000			Tezamen	" 894.003.000
		f 965.877.000		20	Totale schuld op 1 Juli 1930	f 2.450.000.000
6	Saldo van den buitengewonen dienst 1929, (nog niet op de verschillende hoofden van rekening overgebracht)	" 62.940.000	" 1.028.817.000	21	Overschot van den gewonen dienst 1910-1929	" 297.357.000
7	Totaal bedrag van den crisisdienst volgens de afboekingswet van 15 December 1927 (Staatsblad No. 378)	f 1.353.322.000		22	Saldo van het Leeningfonds	" 223.940.000
	Hierop afgeboekt wegens aflossing op de crisisleeningen	" 359.322.000	" 994.000.000	23	Reserves voor staatsbedrijven	" 7.158.000
			f 3.169.247.000	24	Schatkistbiljetten en -promessen ..	" 158.731.000
8	Op de posten 1 t/m. 7 af te schrijven wegens ten laste van den gewonen dienst afgeloste geconsolideerde schuld		" 256.024.000	25	In omloop zijnde zilverbons	" 5.641.000
			f 2.913.223.000	26	Saldi rekeningen-courant staatsbedrijven enz.	" 24.870.000
9	Saldo bij de Ned. Bank, Bank voor Ned. Gemeenten en postchèque- en girodienst		" 28.279.000			
10	Voorschotten, niet ten laste van de „buitengewone” begrooting gebracht		" 114.072.000			
11	Saldi rekeningen-courant Overzeesche gewesten, staatsbedrijven e. a.		" 89.255.000			
12	Daggeldleeningen		" 5.060.000			
13	Saldo van nog niet tot verantwoording gekomen posten van ontvang en uitgaaf		" 17.868.000			
			f 3.167.697.000			f 3.167.697.000

paald oogenblik op tafel willen hebben, dan zou het aangaan van een nieuwe leening onvermijdelijk zijn. Tot nu toe hebben zij dus toeneming van de schuld voorkomen.

Zou, nadat te eeniger tijd aan het overschot van den gewonen dienst een bestemming is gegeven, bijv. afboeking op den buitengewonen of den crisisdienst, de gewone dienst een tekort gaan opleveren, dan zou dit als afzonderlijke post in het overzicht verschijnen, waardoor zou worden voorkomen, dat het onder de uitkomsten van den buitengewonen dienst verzeild raakt. Telken jare zou daardoor onder het oog komen, hoeveel men op den gewonen dienst nog heeft in te halen van vorige jaren.

Het overzicht geeft ook licht omtrent de verhouding tusschen de vermeerdering van de nationale schuld en de vermeerdering van de ten laste van den buitengewonen dienst verkregen bezittingen. De vermeerdering der schuld bedroeg 1302 millioen, de vermeerdering van bezit, betaald uit den buitengewonen dienst, 1028 millioen, waaronder niet minder dan ruim 638 millioen aan voorschotten, welke te zijner tijd worden terugbetaald, ruim 19 millioen aan aandelen in onderscheidene ondernemingen, en 178 millioen als kapitaal der staatsbedrijven. Dat de toeneming der schuld grooter is dan die van het bezit, houdt verband met de crisisleeningen, die strekten tot het betalen van „crisis“-uitgaven. De crisisleeningen zijn per resto uitgetrokken voor 994 millioen, maar in verband met de overige cijfers zou de gevolgtrekking gemaakt kunnen worden, dat de crisis-schuld voor het grootste deel is omgezet in gewone schuld. Boekt men nl. het bedrag der ten laste van den gewonen dienst gedane aflossingen, 256 millioen, en de overschotten op den gewonen dienst, 297 millioen, af op den crisisdienst, dan loopt deze terug tot 441 millioen. Van de totale schuld ad 2450 millioen zou dan $2450 - 441 = 2009$ millioen als „gewone“ schuld beschouwd kunnen worden, alzoo een vermeerdering sedert 1910 van 861 millioen tegenover een bezitsvermeerdering van 1028 millioen.

Het samenstellen van dergelijke overzichten of als men wil balansen, lijkt mij van bijzonder veel belang voor het vormen van juiste inzichten in den financiële toestand, mede om te voorkomen, dat tekorten op den gewonen dienst als „buitengewoon“ worden weggewerkt. Voor het stelselmatig verkrijgen daarvan zou de boekhouding van de schatkist een belangrijke wijziging moeten ondergaan en meer gericht moeten worden op volledige verwerking der beschikbare gegevens volgens de dubbele methode van boekhouden, met als sluitstukken een begrotingsrekening voor den gewonen dienst (verlies en winst) en een rekening van de bezittingen en schulden (balans) voor de verwerking van de uitkomsten van den buitengewonen dienst en overigens van het geheele kasbeheer. Overbrenging van het saldo van den buitengewonen dienst naar de begroting van een volgend jaar zou in dat stelsel vervallen, maar aangezien de comptabiliteitswet die overbrenging voorschrijft, zou zulk een stelsel zonder wijziging van de comptabiliteitswet niet kunnen worden toegepast. N.m.m. is er voldoende reden aanwezig om tot zulk een wijziging over te gaan.

J. C. DE BRUYN.

ROTTERDAM'S HAVENTARIEVEN.

De Heer C. Vermey schrijft ons.

De begrotingsdiscussies behooren, althans wat de beschouwingen aan Rotterdam's haven gewijd aangaan, wederom tot het verleden. Voor zoover zulks bij een zoo dorre materie als een gemeentelijke begroting mogelijk is, waren het ook ditmaal in het bijzonder die gedeelten der redevoeringen, die *het* pièce de milieu, t.w. de haven en de gemeentelijke haventarieven behandelden, die daaraan gloed en kleur verleenden. Te betreuren is het, dat de Heer Brautigam, die m.i. wat de havenproblemen aangaat

één der meest deskundige en gezaghebbende raadsleden is, gemeend heeft aan de discussies „ten principale“ niet zelf te moeten deelnemen en deze taak aan één der jongere leden zijner fractie te kunnen endosseeren. Verschil van inzicht met zijn mede-fractieleden over wat kan of moet geschieden schijnt aan deze beslissing niet vreemd te zijn. Hoe dit zij, men heeft op deze wijze een vermoedelijk leerrijke rede, die aan het streven naar verzetting der bakens relief zou hebben bijgezet, moeten missen.

Zij, die overtuigd zijn van de noodzakelijkheid eener wijziging in de tot dusver gevoerde tarieven-politiek zullen ongetwijfeld met genoegen hebben geluisterd naar den zakelijken inhoud der aan de haven gewijde redevoeringen van de H.H. Baars, Dutilh, Reeser e.a. Wanneer men echter de geschiedenis der laatste jaren met aandacht heeft gevolgd, kan men hoe erkentelijk overigens voor de thans gehouden pleidooien, een gevoel van verwondering niet onderdrukken. Verwondering over een plots zóó groote energie en doortastendheid na de onmiskenbare „laissez faire“ gevoelens in vorige jaren. Reeds vóór de instelling der z.g. stukgoedcommissie, zelve vrucht der door Kamer van Koophandel en werkgevers in de haven gevoerde actie voor herziening der haventarieven voor zoover de lijnvaart betreft, is bij herhaling met klem gewezen op het verloopend getij en de noodzakelijkheid om op dit stuk de zoo noodige voorziening te treffen. Deze stemmen waren echter die eens roependen in de woestijn; het Raadsklankbord resonneerde... niet. In het nummer van E.-S. B. dato 26 November heb ik er reeds aan herinnerd, dat met medewerking dierzelfde Raadsleden, die *thans* alarm blazen, over de tot in bijzonderheden uitgewerkte voorstellen der Stukgoedcommissie... *la mort sans phrase* werd uitgesproken. De eerlang te verwachten instelling van het Havenbedrijf bleek al bij voorbaat door de vroede vaderen als een bij uitstek geschikt kapstok — om in de terminologie des Heeren Nuy te blijven — te worden beschouwd en werd als zoodanig dan ook met beide handen aangegrepen. In een jaar kan veel veranderen, zeide de Heer Baars volgens het courantenverslag naar aanleiding van een verwijt van Wethouder De Zeeuw, met wiens havenpolitiek men het niet eens behoeft te zijn om nochtans de juistheid te moeten erkennen van zijn verwijt aan de „geharnaste strijders“ van vandaag. Volgens een niet-weerlegde bewering van den Heer De Zeeuw gaat immers alleen de Heer Reeser hierin vrij uit, dat hij niet behoorde tot hen, die vóór de herziening der haventarieven eerst het resultaat van den arbeid der havencommissie wilde afwachten. Het argument des Heeren Baars is er dus één „that cuts no ice“.

De insiders — *die geen algeheele verlagings der havengelden bepleiten* — hebben reeds jaren geleden met nadruk gewezen op de noodzakelijkheid eener aanpassing der tarieven wat de lijnvaart betreft aan de huidige omstandigheden. Wat het massaal verkeer aangaat vormen de Rotterdamsche haventarieven, al zijn de kosten voor de lossing eener bulklading ook hooger dan in Antwerpen, *geen* belemmering; hier geeft inderdaad de behandeling, d.w.z. de „despatch“, zoals de Voorzitter terecht stelde, den doorslag. Het stukgoedverkeer wordt echter door geheel andere factoren beheerscht. Zonder te willen poneeren, dat wijziging der haventarieven voor de lijnvaart plots aan allen achteruitgang in verkeersomvang, die immers wat het stukgoed betreft nog steeds bij dien van vóór den oorlog tenachter blijft, een eind zou maken, lijkt het nauwelijks voor bestrijding vatbaar, dat de huidige gemeentelijke tarieven een mogelijke ontwikkeling belemmeren zoo niet geheel tegenhouden.

Wat is het resultaat der Raadsdiscussies? De Wethouder voor de Financiën heeft zich bereid verklaard de kwestie der haventarieven *opnieuw* in de commissie voor de financiën te onderzoeken! Ik leg den nadruk op het „opnieuw“. Immers toen na jaar en dag de voorstellen der Stukgoedcommissie in de commis-

sie voor de financiën werden onderzocht, vonden deze geen meerderheid. Het kostte teveel en men kon van de opbrengst der havengelden niets missen! Thans gaat men de kwestie opnieuw onderzoeken. Indien het nu wél kan — en het *moet* kunnen — dan wordt daarmee het bewijs geleverd, dat Gemeentebestuur en Gemeenteraad in het begin van het jaar geheel ten onrechte meenden, dat verlaging niet mogelijk en ook niet urgent was. De overigens welkome actie — beter laat dan nooit — is niet anders dan een... reactie op de zich krachtig manifesterende publieke meening. Gemeentebestuur en Gemeenteraad loopen zodoende echter achter de feiten aan, het „gouverner c'est prévoir” volkomen negeerend.

Moet dit hernieuwd onderzoek lang duren? Mij dunkt van niet. De voorstellen der Stukgoedcommissie vormen een afgerond geheel en wachten — hoe lang reeds — op toepassing. Het *moet* mogelijk zijn de aanvankelijke derving der inkomsten op te vangen; het geldt hier een vitaal belang, waarin *moet* worden voorzien. Aan Gemeentebestuur, en Gemeenteraad de taak om met bekwamen spoed den verloren kostbare tijd in te halen! Met spanning wordt naar de resultaten van het hernieuwd onderzoek uitgezien.

„INTERNATIONALISATIE” VAN RIVIEREN.

Het is een gangbare voorstelling, dat door het Verdrag van Versailles een aantal rivieren zouden zijn „geinternationaliseerd”, en dat internationalisatie samenvalt met de instelling van een internationale beheerscommissie¹⁾ Het eerste is waar, maar het is aan invloeden uit later tijd te danken, dat internationalisatie en instelling van een internationale commissie aan elkander zijn gekoppeld. Vooral ook met betrekking tot den Rijn is het van belang, de ontwikkeling der opvattingen dienaangaande na te gaan.

* * *

De bepalingen in het vredesverdrag voor de Duitse rivieren zijn tot stand gekomen hoofdzakelijk op grond van Fransche ontwerpen. Men zou aan Duitschland voor eenige rivieren een „internationaal régime” opleggen. Terwijl de Engelschen een algemeene verkeersconventie wilden opstellen waren de Franschen bedacht op bepalingen, die *uitsluitend* voor Duitschland zouden gelden. Had men die klaar, dan moesten die rivieren met name worden aangewezen, op welke die bepalingen van toepassing zouden zijn.

„On nous demande de nous occuper du régime international des ports, des fleuves et des voies ferrées, mais ce projet doit être étudié secundum subjectam materiam... donc en fonction du Traité de paix dont ce régime international doit être un des éléments... Poser tout d'abord des règles pour le régime international des fleuves... Puis, après avoir posé ces règles d'une manière abstraite, sans avoir précisé les cours d'eau qui y seront soumis, nous aborderons les détails, nous prendrons l'un après l'autre les différents fleuves qui nous paraîtront devoir être soumis au régime international par le Traité de paix.” (woorden van den Franschen gedelegeerde Weiss, 10 Febr. 1919).

Van die bepalingen zooals door Frankrijk voorgesteld is de kern artikel 10: „The riverain States or the International Commission, as the case may be, shall act as representatives of the League of Nations, and administer the navigable channel on behalf of the international community”. De betreffende rivieren zouden niet langer, overeenkomstig de algemeen geldende rechtsregels, aan Duitschland toebehooren, maar aan „de internationale gemeenschap”. Of het beheer bleef in handen van de oeverstaten dan wel zou worden opgedragen aan, alsdan te dien zake oppermachtige, internationale commissies, kon nader worden geregeld.

Tegenover het door Frankrijk uitsluitend voor gebruik in Duitschland bestemde ontwerp stond een Engelsch ontwerp van een algemeene rivierenconventie. De ontwerpen zijn samengesmolten tot één *algemeen*

¹⁾ Ik zelf ben bij vroegere gelegenheden daarvan uitgegaan.

ontwerp, dat spoedig van de baan raakte. Het was duidelijk, dat men geen algemeene conventie tot stand zou kunnen brengen, die dergelijke denkbeelden huldigde, en men moest trouwens zijn aandacht bij de vredesverdragen bepalen.

Het opstellen van algemeene richtlijnen, het eerste punt van het Fransche programma, was dus mislukt. Niettemin ging men door met het tweede: specificatie van de rivieren, die „internationaal” zouden zijn, en het geven van enkele bijzondere bepalingen. Internationaal zouden dan zijn de Elbe, Oder, Njemen en Donau. Voor deze, met uitzondering van de Njemen, zouden tevens bijzondere beheerscommissies worden ingesteld.

Het verdient de aandacht, dat voor den Rijn ook wel bijzondere bepalingen werden voorgesteld, maar dat deze *niet* internationaal verklaard werd. Terwijl voor de andere rivieren in het Fransche stelsel het „internationaal régime” zou moeten gelden werd voor den Rijn uitdrukkelijk bedongen, dat voor deze de Akte van Mannheim van kracht zou blijven. Slechts werd de samenstelling van de Centrale Commissie voor de Rijnvaart in voor Frankrijk en de geallieerden voordeelige zin gewijzigd.

Dat deze afwijkende regeling geen toeval was, maar wel degelijk met opzet werd gemaakt, blijkt uit Frankrijks houding tegenover den Engelschen eisch, dat de beginselen van de mislukte algemeene conventie op den Rijn van toepassing zouden worden verklaard. Frankrijk heeft zich daartegen met hand en tand verzet¹⁾, waarbij het thema was: „Le Traité de paix ne peut reconnaître le caractère international qu'à des fleuves ennemis et non à des fleuves alliés” (woorden van den Franschen gedelegeerde Charguéraud, 15 Maart). De Duitse rivieren wilde men internationaal verklaren, maar den Franschen Rijn niet. Dit laatste zou slechts mogen geschieden krachtens een *algemeene* conventie, waarbij ook de andere mogendheden voor hun rivieren gelijke beginselen aannamen. Voor den Rijn wilde men alleen, dat hij onder Fransch gezag zou komen te staan, doordat aan Frankrijk in de Rijnvaartcommissie een overheerschende positie werd gegeven.

Het schijnt vreemd, dat men het niet noodig heeft gevonden, daartoe tevens de Akte van Mannheim zoodanig te wijzigen, dat de macht der commissie vergroot werd. Blijkbaar was dit een gevolg van onbekendheid met de strekking van art. 46 der Akte, dat voortschrijft, dat eerst na goedkeuring der regeeringen de besluiten der commissie bindend zouden zijn. In de vergadering der rivierencommissie van 15 Maart gaf de Fransche gedelegeerde Tirman te kennen, dat dit artikel slechts betrekking had op de bepaalde onderwerpen genoemd in art. 45, zoodat die goedkeuring voor *andere* commissiebesluiten niet noodig zou zijn. En aan dergelijke „deskundigen” werd de nieuwe regeling van het Rijnrecht toevertrouwd! Met dat al, indien die Fransche opvatting juist geweest ware zou Frankrijk erin geslaagd zijn, door bemiddeling eener oppermachtige beheerscommissie het gezag over den Rijn in handen te krijgen, *zonder* nochtans het „internationale régime” voor den Rijn te aanvaarden.

* * *

Alles tezamen genomen werd dus in het Verdrag van Versailles het volgende stelsel neergelegd:

1. De Duitse rivieren daarin genoemd zouden niet langer Duitsch zijn, maar eigendom van „de internationale gemeenschap”. Behalve bij de Njemen ging dit gepaard met het instellen van een internationale beheerscommissie, hetgeen voor het karakter van het régime evenwel van bijkomstig belang was; al schijnt het dan ook wel, dat Frankrijk aan de bijzondere administratie meer waarde hechtte dan aan de vrijheid van scheepvaart.

2. De Rijn, die niet als een Duitse rivier werd beschouwd, werd (dus) ook niet aan het bijzondere

¹⁾ Vgl. mijn artikel in E.-S. B. No. 761.

internationale régiem onderworpen, maar zou geregeerd worden door *algemeen* aanvaard recht. Wel werd de samenstelling van de Rijnvaartcommissie veranderd, waarbij ook vertegenwoordigers van niet-oeverstaten daarin zitting kregen.

Maar de praktische resultaten van het stelsel waren niet van dien aard, dat zij den Franschen reden tot blijdschap konden geven. Zeker, men had de Deutsche rivieren internationaal verklaard, maar doordat het ontwerp, dat de algemeene voorschriften betreffende „internationale” rivieren inhield van de baan geraakt was, was hiermede niets positiefs gezegd. De ingestelde beheerscommissies met name kwamen min of meer in de lucht te hangen. Erger nog was het met den Rijn, die den Franschen toch zoo zeer ter harte ging. De Rijnvaartcommissie was wel verfranscht, maar het verdrag repte niet van haar bevoegdheden. Die bleken achteraf zeer beperkt te zijn, en Nederland toonde zich verre van tegemoetkomend. De in den loop der behandeling eerst nog opgenomen uitdrukkelijke bepaling, dat de commissie op het stuk van de uitvoering van waterstaatswerken oppermachtig zou zijn, had zelfs wegens Nederlands verzet weer moeten worden geschrapt¹⁾.

Onder deze omstandigheden zien wij Frankrijk, wanneer het vredesverdrag eenmaal een feit is geworden, een nieuwen weg inslaan. Het tracht verder de voorstelling ingang te doen vinden, alsof de rivieren, waarvoor een internationale beheerscommissie bestaat, als zoodanig zijn een bijzondere groep, principieel onderscheiden van andere rivieren, en waarvoor geheel afwijkende rechtsregelen behooren te gelden. Dit denkbeeld verkondigt het in de studiecmissie, welke sedert October 1919 een algemeene conventie betreffende de internationale rivieren voorbereidde, maar de commissie, waarin behalve de landen, die in de rivierencommissie van de vredesconferentie vertegenwoordigd waren nu ook Argentinië, Brazilië, Spanje, Nederland en Zwitserland zitting hadden, nam hiertegenover vierkant stelling.²⁾ De studiecmissie is al dadelijk teruggekeerd tot de gewone opvatting, dat de oeverstaten meester zijn over hun rivieren, en in dit kader is geen plaats voor oppermachtige beheerscommissies. Dienovereenkomstig toonde zij zich van de beheerscommissies naar Franschen trant niet gediend. In het ontwerp der commissie worden dan ook slechts zeer beperkte bevoegdheden voorzien voor (eventueel) bestaande beheerscommissies.

Frankrijk heeft zijn pogingen niet opgegeven en heeft ter conferentie van Barcelona zijn doel ook ten deele bereikt. Art. 2 van het rivierenstatuut van Barcelona noemt de rivieren waarvoor een internationale beheerscommissie bestaat als een speciale categorie; door enkele bijzondere bepalingen zijn zij onderscheiden van andere rivieren. Voor de aparte categorie van

¹⁾ Vgl. E.-S. B. No. 761.

²⁾ ... comme le proposait la délégation française, il conviendrait de faire place à deux définitions: l'une correspondant au cas des fleuves d'intérêt international limité et l'autre correspondant à des fleuves d'intérêt international plus général. Les fleuves d'intérêt international général auraient pu être, par exemple, les voies d'eau régies par des conventions auxquelles les Puissances autres que les Etats riverains ont été Parties contractantes, ou encore les voies d'eau placées, sous la juridiction de commissions internationales comprenant des représentants d'Etats autres que les Etats riverains.

La Commission... a estimé que ni l'un ni l'autre de ces critères ne caractérisaient véritablement, dans tous les cas, un intérêt international plus général; tout en admettant de faire usage de l'une de ces distinctions pour l'application de certains articles, elle n'a pas cru possible d'en faire le fondement d'une opposition de principe entre deux régimes. (Commissierapport; het eerste bier van Fransche zijde genoemde criterium is op den duur van de baan geraakt; het zou voor zoover voor Frankrijk van belang tot gelijke resultaten gevoerd hebben, met name voor den Rijn, die ten deele door het verdrag van Versailles beheerscht wordt).

art. 2 is geen sterker rechtvaardigingsgrond gegeven dan dat zij in feite bestond, en voor de bijzondere bepalingen wist men niets beters aan te voeren dan dat ze wel moesten worden toegestaan als compromis, omdat aanvankelijk nog meer was gevraagd. Het onderscheid werd erkend als feitelijk bestaande, niet als principieel.¹⁾ Maar de leer, dat de rivieren met internationale beheerscommissie als zoodanig een bijzondere groep vormen werd met dat al dan toch officieel vastgelegd.²⁾ Zij heeft zoodoende een ruggesteun gekregen en de opvatting, dat de oeverstaten van zulke rivieren krachtens „de moderne rechtsbeginselen” van hun rechten ten behoeve van „de internationale gemeenschap” afstand behooren te doen zal ook in de toekomst nog wel gepropageerd worden. Maar het is nuttig te weten, dat deze theorie pas is ontstaan toen bleek, dat het Verdrag van Versailles Frankrijks machtspositie nog niet voldoende gevestigd had.

J. ZAALJER.

DE RIJKSMIDDELEN.

In dit nummer treft men aan het gebruikelijke overzicht van de opbrengst der Rijksmiddelen over de maand November 1930, afzonderlijk en vereenigd met die der vorige maanden, in vergelijking gebracht met de raming van dat jaar en de opbrengst over dezelfde tijdvakken van 1929.

De gewone middelen brachten in de afgelopen maand f 40.626.900 op tegen f 46.375.600 in November 1929 en vertoonden mitsdien een achteruitgang van f 5.748.700. Daarentegen overtrof de totale opbrengst de raming met een bedrag van f 244.000.

De totaal-opbrengst over de eerste elf maanden van dit-jaar bedroeg f 462.001.900 d.i. f 2.379.600 minder dan in hetzelfde tijdvak van het vorige jaar. Hiertegenover staat, dat de raming in genoemde periode werd overschreden en wel met f 17.789.800.

In vergelijking met de overeenkomstige maand van het vorig jaar vertoonden alleen de personeele belasting, de inkomstenbelasting en de vermogensbelasting een hooger opbrengstcijfer. Daarentegen brachten minder op de grondbelasting, de dividend- en tantiëmebelasting, de rechten op den invoer, het statistiekrecht, de zout-, de geslacht-, de wijn-, de gedistilleerd-, de bier-, de suiker- en de tabakaccijns, de belasting op gouden en zilveren werken, de rechten en boeten van zegel, de rechten en boeten van registratie, de rechten en boeten van successie, van overgang bij overlijden en van schenking, de domeinen, wegen en vaarten en de loodsgelden. Met uitzondering van een drietal directe belastingen, waarop de huidige depressie nog niet van invloed kon zijn, vertoonden al de overige middelen dus een vermindering in opbrengst. En dat, niettegenstaande November in den regel voor de schatkist een zeer voordeelige maand is. Men moet tot 1923 teruggaan om een dergelijke lage November-opbrengst te vinden. Een bijzonder veeg teeken is ook, dat de opbrengst over de reeds in 1930 verlopen maanden thans voor het eerst daalde onder die van de gelijknamige maanden van 1929.

Het decrees, dat door de grondbelasting werd opgeleverd, bedroeg f 44.600. Ook de raming werd in

¹⁾ Zie ook E.-S. B. No. 742.

²⁾ De positie der commissies werd tevens geconsolideerd doordat het statuut, voor het geval dat zij bestonden, er bepaalde bevoegdheden aan toekende. Het lag evenmin in de lijn van de conferentie van Barcelona als het in die van de voorbereidende studiecmissie gelegen had, om de beheerscommissies te erkennen als zelfstandige gezag uitoefenende lichamen, en de toegekende bevoegdheden zijn dan ook vrij bescheiden. Met één belangrijke uitzondering: art. 10 van het statuut maakt de beheerscommissies weer oppermachtig op het stuk van waterstaatswerken, juist het punt, waarover in April 1919 tusschen Nederland en Frankrijk een conflict was gerezen met betrekking tot den Rijn, bij welke gelegenheid Frankrijk zich had moeten laten welgevallen, dat de Rijnvaartcommissie van de oeverstaten afhankelijk zou blijven.

de afgelopen maand niet bereikt (nadeelig verschil f 434.200), doch dit is voor November een normaal verschijnsel. Zoals bekend, heeft de grondbelasting in de eerste maanden van dit jaar ruime baten in de schatkist gebracht; daaraan is het dan ook toe te schrijven, dat de middenstaat voor de eerste elf maanden een surplus van f 418.800 aanwijst boven de ontvangsten van hetzelfde tijdvak van het vorige jaar. Het evenredig deel der raming werd met f 2.282.000, de geheele raming reeds met bijna 5 ton, overtroffen. Zelfs indien men bedenkt, dat de maand December, doordat daarin de einduitkeering van de provinciale- en gemeenteposten betreffende den loopenden dienst pleegt te geschieden, in den regel een negatieve opbrengst geeft, mag veilig worden geconstateerd, dat de loop van dit middel tot tevredenheid stemt.

De personeele belasting was een der weinige middelen, die een stijging in opbrengst te zien gaf. De vermeerdering beliep f 113.500 en deed de inkomst van de eerste elf maanden van 1930 f 1.303.700 klimmen boven die van dezelfde periode van het vorige jaar. Ongetwijfeld is dit gunstig resultaat voor een goed deel aan vluggere kohierbewerking te danken. Ook ten opzichte van de raming maakt deze belasting een goed figuur. Het tijdperk Januari t/m. November verschaftte nl. een voordeelig saldo van f 1.854.300. Waar de maand December voor dit middel bovendien doorgaans vrij gunstig is, kan dus reeds nu worden aangenomen, dat de jaaropbrengst niet zal tegenvallen.

Ook de inkomstenbelasting wees ditmaal een hooger opbrengstcijfer aan. De vooruitgang bedroeg f 880.800, waardoor in de afgelopen maand in totaal f 10.407.200 aan de schatkist ten goede kwam, een voor November bijzonder hooge ontvangst. De raming werd met f 3.740.600 overschreden. Neemt men nu nog in aanmerking, dat ook in de voorafgaande maanden de inkomstenbelasting ruim heeft gevloeid, dan behoeft het niet te verwonderen, dat in de eerste elf maanden een flinke voorsprong werd verkregen (van f 6.094.800) boven dezelfde maanden van 1929. Wat de raming betreft, leverden de maanden Januari t/m. November een surplus van f 9.067.600, terwijl het geheele voor 1930 geraamde opbrengstcijfer reeds met f 2.401.000 werd overtroffen. Uit een en ander blijkt, dat de tegenwoordige malaise zich in de inkomstenbelasting nog niet weerspiegelt, hetgeen zijn verklaring vindt in de omstandigheid, dat de aanslagen op in het verleden genoten inkomsten berusten. Bij vergelijking van de ontvangsten over de eerste elf maanden van 1929 en 1930 blijkt, dat de geïnde bedragen als volgt over de verschillende dienstjaren kunnen worden verdeeld:

	Jan. t/m. Nov. 1929	Jan. t/m. Nov. 1930
1926/27....	f 503.600	—
1927/28....	„ 1.876.700	f 368.800
1928/29....	„ 53.769.400	„ 1.177.500
1929/30....	„ 20.156.500	„ 58.581.500
1930/31....	—	„ 22.273.200
Totaal ..	f 76.306.200	f 82.401.000

De vooruitgang zit uitsluitend in de nieuwe belastingjaren, waaruit valt af te leiden, dat een vluggere betaling der aanslagen ook bij deze belasting van invloed is geweest.

Ook de vermogensbelasting heeft zich tot dusver goed op peil kunnen houden. In de afgelopen maand kwam f 120.900 meer binnen dan in November 1929 en f 414.700 boven de gemiddelde maandraming. Evenals bij de hierboven besproken directe belastingen zijn de eerste maanden van het jaar ook voor dit middel gunstig geweest. In de maanden Januari t/m. November kon dan ook f 896.700 meer geboekt worden dan in het gelijknamige tijdvak van 1929, terwijl een surplus van f 634.000 boven 11/12 der raming werd ontvangen. Waar de laatste maand van het jaar meestal een hooge opbrengst geeft, mag ook hier vor-

den verwacht, dat de voor 1930 geraamde opbrengst van f 14.000.000 ruim zal worden gehaald.

Minder goed staat het ervoor met de dividend- en tantiëmebelasting, die in de afgelopen maand een daling te zien gaf van f 257.900. Waar in den loop der voorafgaande maanden reeds een beduidende achterstand was ontstaan, is het begrijpelijk, dat het hier besproken middel, gerekend over elf maanden, een nog minder gunstigen indruk maakt; in dat tijdvak werd f 2.144.800 minder ontvangen dan in de eerste elf maanden van 1929. Bij dezen post doen de tijdsomstandigheden zich bijzonder sterk gevoelen. De achteruitgang mag zeker voor een groot deel op rekening van geringere dividenduitkeeringen door verschillende Indische cultuurondernemingen worden geschreven. Een lichtpunt is, dat 11/12 der raming met f 675.800 werd overschreden. Daardoor is de kans groot, dat althans het voor 1930 geraamde opbrengstcijfer van f 20.000.000 zal worden verkregen. De maand December is voor dit middel niet zoo slecht. Bovendien schijnt bij het uitreiken der aanslagen eenige vertraging te zijn ontstaan, die de verdere ontvangsten ten goede kan beïnvloeden.

De invoerrechten brachten in de afgelopen maand f 713.500 minder op. Ook op zichzelf beschouwd was de ontvangst laag, t.w. f 478.300 minder dan de gemiddelde maandraming. In deze daling, die nu reeds gedurende zes maanden aanhoudt, komt een vermindering van den import tot uitdrukking, wat betreft de hoeveelheid, maar bovenal wat de waarde per eenheid aangaat. Door de hooge inkomsten in de eerste maanden van het jaar maakt de middenstaat over elf maanden een beter figuur. Er kwam nog f 107.500 meer binnen dan in hetzelfde tijdvak van 1929 en f 2.300.000 boven 11/12 der raming. Zelfs nu kan dit middel nog wel een stootje verdragen en de geraamde opbrengst zal dan ook wel worden binnengehaald. Ook het statistiekrecht liep weer in opbrengst terug (met f 103.000). Gerekend over elf maanden, valt bij dit recht een teruggang te constateeren van f 559.200. Ook de raming werd niet bereikt (nadeelig verschil f 376.200). Als aanwijsbare oorzaak voor dit ongunstig resultaat moet op de vermindering van de prijzen per eenheid bij invoer, doch speciaal bij uitvoer, worden aangewezen.

Alle accijnzen bewogen zich in dalende richting. De zoutaccijns vertoonde een decres van f 16.700, doch in de vorige maanden van het jaar is een nogal flinke voorsprong verkregen, zoodat tot dusver reeds f 168.100 meer werd ontvangen dan het voor 1930 geraamde opbrengstcijfer. Bij den geslachtaccijns viel een daling waar te nemen van f 204.000. De loop van dit middel heeft den laatsten tijd voortdurend teleurgesteld, vermoedelijk door den belangrijken invoer van buitenlandsch vleesch. De wijnaccijns gaf een deficit van f 1.000, doch de eerste twee maanden van het kwartaal zijn voor dit middel van weinig belang; over het geheel zijn de inkomsten uit dezen accijns bij de verwachting ten achter gebleven. De gedistilleerdaccijns wees een teruggang aan van f 266.900, dat niet aan een verschil in betaaldagen is toe te schrijven en waarschijnlijk aan toevallige omstandigheden is te wijten. Het hier leverde f 113.200 minder op, doch deze tegenvaller wordt ruimschoots goed gemaakt door de hogere ontvangsten in de voorafgaande maanden van het jaar. De suikeraccijns, die in de eerste tien maanden zulke belangrijke overschotten gaf, deelde ditmaal in de algemeene daling en bracht f 1.258.700 minder op. Ook hier is niet aan een verschil in krediettermijnen te denken; vermoedelijk is deze teruggang een reactie op de sterke stijging in opbrengst, die als gevolg van de hogere inslagen in Juli en Augustus jl. viel waar te nemen. Zelfs de tabakaccijns, die de laatste jaren, op een enkele uitzondering na, steeds hogere opbrengsten gaf, liep ditmaal terug (met f 179.700). Eene vergelijking van de opbrengsten der accijnzen over de

eerste elf maanden van 1930 met die van 1929 en met de raming leidt tot het volgend resultaat:

	Opbrengst 11 m. 1929	Opbrengst 11 m. 1930	Raming 11 m. 1930
Zout	f 1.793.900	f 1.968.100	f 1.650.000
Geslacht	„ 11.234.900	„ 10.448.000	„ 11.000.000
Wijn	„ 2.148.100	„ 2.086.400	„ 2.475.000
Gedistilleerd ..	„ 32.114.700	„ 33.011.400	„ 33.916.700
Bier	„ 13.772.900	„ 14.605.300	„ 13.750.000
Suiker	„ 43.879.900	„ 48.617.300	„ 43.816.700
Tabak	„ 24.339.600	„ 26.477.900	„ 23.833.300

Behalve de zoutaccijns hebben ook de suiker- en de tabakaccijns tot dusver reeds meer opgebracht dan het geheele voor 1930 geraamde bedrag.

De belasting op gouden en zilveren werken leverde f 12.500 minder op; gerekend over 11 maanden bedroeg de toeneming nog f 18.800.

De middelen, die meer in rechtstreeksch verband staan met het zakenleven, ondervonden opnieuw den invloed der conjunctuurwisseling. De opbrengst der zegelrechten viel nog betrekkelijk mee; immers de teruggang bij de maand November 1929 bedroeg slechts f 800. Hierbij moet evenwel worden opgemerkt, dat het zegelrecht van nota's van makelaars en commissionairs in effecten niet minder dan f 162.100 minder opbracht. Nog sterker komt de malaise in de zakenwereld tot uiting in de registratierechten, die ditmaal van f 3.704.300 (een bijzonder hooge opbrengst!) tot f 1.341.700 terugvielen. Een maandopbrengst van nog minder dan f 1.4 miljoen, gelijk nu reeds tot driemaal toe werd ontvangen, stemt weinig hoopvol. Nog duidelijker blijkt de economische depressie uit het volgende staatje:

	Opbrengst 11 m. 1929	Opbrengst 11 m. 1930	Raming 11 m. 1930
Zegelrechten	f 25.753.800	f 22.957.100	f 24.291.700
Registratierechten ..	„ 30.648.500	„ 21.444.200	„ 27.500.000

De successierechten daalden met niet minder dan f 1.139.400, waarbij intusschen moet worden bedacht, dat de ontvangsten van November 1929 zeer hoog waren als gevolg van de vele sterfgevallen in het begin van dat jaar door den strengen winter. Op zichzelf beschouwd was de inkomst der afgelopen maand niet laag (f 913.800 boven de maandraming). Gerekend over elf maanden werd in het loopende jaar f 4.712.800 minder geïnd dan in het vorige, doch f 1.833.500 boven 11/12 der raming.

De domeinen verschaften f 148.400 minder door toevallige omstandigheden en de loodsgelden f 41.900 minder. De loop van laatstgenoemd middel blijft teleurstellen; tot dusver kwam f 190.700 minder binnen dan in 1929 en f 127.200 minder dan 11/12 der raming. Ook hier is de heerschende malaise de aanwijsbare oorzaak.

De inkomsten van het „Leeningfonds 1914” kwamen van f 8.347.400 op f 6.675.000. Van laatstgenoemd bedrag was ruim f 2.310.000 aan de Verdedigingsbelastingen te danken. Gerekend over elf maanden viel een teruggang te bespeuren van f 78.364.700 tot f 71.392.800. Aan zegelrechten van buitenlandsche effecten werd in dien tijd f 231.400 méér geïnd, waaruit een meerdere invoer van buitenlandsche fondsen blijkt.

Voor het „Wegenfonds” kwam in de afgelopen maand f 496.700 binnen tegen f 486.400 in November 1929. Van eerstgenoemd bedrag komt f 481.500 op rekening van de wegenbelasting, terwijl de rest of f 15.200 wordt bijgedragen door de rijwielbelasting. In de eerste elf maanden kwam aan het Wegenfonds ten goede f 17.202.500, waarvan f 10.417.600 wegenbelasting en f 6.784.900 rijwielbelasting. In het vorige jaar bedroegen de beide laatstgenoemde opbrengstcijfers respectievelijk f 9.091.700 en f 6.473.700.

BUITENLANDSCHE MEDEWERKING.

DE INTERNATIONALE SUIKERCONFERENTIE EN DE STATISTISCHE SUIKERPOSITIE.

Dr. Gustav Mikusch te Weenen schrijft ons:

De crisis, waaronder thans sedert bijna vijf jaren de suikerindustrie van de geheele wereld min of meer heeft te lijden, heeft herhaaldelijk tot pogingen geleid om door middel van een internationale overeenkomst omtrent de beperking van de op de markt te brengen hoeveelheden suiker een verzachting van den noodtoestand te bewerkstelligen.

Nadat tenslotte alle bemoeiingen in deze richting schipbreuk hadden geleden, hebben de Noord-Amerikaansche banken, die in sterke mate bij de suikerindustrie op Cuba zijn geïnteresseerd, de zaak ter hand genomen en dank zij haar geldmiddelen en den druk, dien zij daardoor op de van haar financieel afhankelijke fabrieken kunnen uitoefenen, een overeenstemming tusschen Cuba en de suikerproducenten in de Ver. Staten tot stand gebracht, volgens welke Cuba zich verplicht om niet meer dan 2.800.000 ton suiker per jaar naar de Ver. Staten uit te voeren, terwijl door een „gentlemen-agreement” of door beperking van de oogstcredieten ervoor gezorgd wordt, dat de productie in de Ver. Staten en hun koloniën niet boven den huidige omvang wordt uitgebreid.

De betreffende overeenkomsten werden in Cuba door een wet bekrachtigd, terwijl voor de Ver. Staten geen rechtsgeldig verdrag kon worden opgemaakt in verband met de anti-trustwetten.

De beperking van den Cubaanschen uitvoer tot 2.800.000 ton geldt in de eerste plaats slechts voor den duur van een jaar. Wanneer het verbruik in de Ver. Staten toeneemt, dan stijgt de uitvoerquote van Cuba naar de Ver. Staten in de volgende twee jaren dienovereenkomstig, terwijl in het vierde en vijfde jaar de quote slechts met de helft van de toeneming van het verbruik wordt verhoogd en de andere helft daarentegen tot vergrooting van de binnenlandsche productie der Ver. Staten moet dienen.

Na de totstandkoming van overeenstemming tusschen Cuba en de Ver. Staten ondernam een Cubaansch-Amerikaansche delegatie, onder leiding van den Cubaanschen Senator Dr. Viriato Gutiérrez en den advocaat Thomas L. Chadbourne, een reis naar Europa, teneinde hier eenerzijds met de Java-suikerindustrie en anderzijds met de belangrijkste Europeesche uitvoerlanden (Duitsland, Tsjecho-Slowakije, Polen, Hongarije en België) over een internationale samenwerking te onderhandelen.

In de eerste plaats trad de Cubaansch-Amerikaansche commissie te Amsterdam met een delegatie van de Java-suikerindustrie in verbinding. De onderhandelingen, die op een bepaald moment zeer kritiek schenen, leidden tenslotte tot een overeenstemming tusschen beide partijen omtrent de volgende punten:

1. Cuba beperkt zijn productie in het jaar 1930/31 tot 3.570.000 Eng. ton = 3.627.000 metrieke ton; vervolgens reserveert Cuba uit zijn voorraden 1.500.000 ton, om ze in den loop van vijf jaren (1930/31—1934/35) telkens in hoeveelheden van 300.000 ton per jaar van de hand te doen.

2. Java verklaart zich bereid, zijn jaarlijkschen uitvoer tot een hoeveelheid van 2.200.000 ton te beperken. Voorts reserveert het naar het voorbeeld van Cuba 500.000 ton van zijn voorraden, waarvan elk jaar 100.000 ton zullen worden verkocht. Dientengevolge bedraagt het uitvoercontingent van Java in 1931 2.300.000 ton. Wanneer en voor zooverre het verbruik van suiker in het Verre Oosten toeneemt, stijgt ook de uitvoerquote van Java met telkenmale ten hoogste 100.000 ton.

Voor Java werd dus geen productie-beperking, doch slechts uitvoerbeperking aangenomen. Wil Java echter voorkomen, dat het op het einde van het campagnejaar 1934/35 groote voorraden bezit, dan moet het in de jaren 1932—'35 zijn productie met ongeveer

10 pCt. verminderen. Voor de campagne 1931 kan inderdaad geen beperking meer plaats vinden, omdat het riet reeds te velde staat en volgens de voorschriften van de regeering over de rietsuikercultuur het volgende jaar in ieder geval moet worden gesneden.

Na de overeenstemming tusschen Cuba en Java over de door beide industrieën te volgen beginselen, tegen de Cubaansch-Amerikaansche delegatie en de V.I.S.P. naar Brussel, tenēinde aldaar met de vertegenwoordigers van de Europeesche uitvoerindustrieën te onderhandelen, die te Brussel reeds op hun collega's van de overzeesche industrieën wachtten.

Reeds van tevoren stond vast, dat voor de Europeesche industrieën, evenals voor Java, slechts een indirecte beperking van de productie door restrictie van den uitvoer in aanmerking komt.

Teneinde betrouwbaar cijfermateriaal voor de vaststelling van de uitvoercontingenten te verkrijgen, werd in de plenaire zitting van de suikerconferentie, welke onder voorzitterschap van Senator Beauvain (Brussel) vergaderde, een statistische commissie benoemd, die met deelneming van de drie statistici Dr. Prinsen Geerligts, Kroeger (van de firma Licht) en schrijver dezes de volgende tabel over den statistischen toestand van de voornaamste Europeesche uitvoerlanden samenstelde:

Statistische positie van de voornaamste Europeesche uitvoerlanden.

	In 1.000 metrieke tons ruwsuikerwaarde					Totaal
	Duitsch-land	Tsjecho-Slowakije	Polen	Hongarije	België	
1. Voorr. 1.9.1929	234	90	81	13	69	487
1.9.1930/	311	114	155	15	61	656
2. Normale voorraden						
a) 1½ maanden binuēnl. verbruik	210	50	50	14	29	353
b) 8% van den netto-uitvoer ..	17	55	25	8	3	109
Totaal	227	105	75	22	32	461
3. Binnenl. verbruik 1929/30	1.683	398	402	114	230	2.827
4. Totale uitvoer 1929/30	263	600	452	133	100	1.548
Invoer	28	—	—	—	75	103
Netto-uitvoer	235	600	452	133	25	1.445
5. Buitengew. voorraden 1.9.1930	84	9	80	—	29 a)	195
6. Productie 1930/31 (laat-te raming van F. O. Licht)	2.425	1.150	750	225	275	4.825
7. Geraamd verbruik 1930/31	1.717	398	402	109	230	2.856
8. Voor uitvoer 1930/31 beschikbare voorraden.	812 b)	761	428	109	74	2.184

a. Inclusief de suiker, die weder wordt uitgevoerd.

b. Inclusief den invoer van 20.000 ton door invoerrecht beschermde suiker uit de Vrije Stad Dantzig.

De delegaties van Tsjecho-Slowakije, Polen, Hongarije en België kwamen tot overeenstemming over de uitvoercontingenten van deze staten, die als volgt, werden vastgesteld: Tsjecho-Slowakije 590.000 ton, Polen 320.000 ton, Hongarije 87.500 ton en België 31.500 ton. Daar de Heer Chadbourne verklaarde voor het totale uitvoercontingent van Europa niet meer dan de met 15 pCt. verminderde hoeveelheid van den netto-uitvoer 1929/30 (1.445.000 ton) of 1.229.000 ton beschikbaar te kunnen stellen, zou volgens de besluiten van de andere landen voor Duitschland een uitvoerquote van 200.000 ton overblijven.

De Deutsche delegatie vond een dergelijke quote met het oog op den voor 1930/31 voor uitvoer beschikbaren voorraad van 812.000 ton onaannemelijk en eischte een veel hooger contingent, dat zij tenslotte tot 450.000 ton voor 1930/31 en 350.000 ton voor de volgende vier jaren verlaagde.

Doch ook op deze verlaging meenden de andere partijen (Cuba, Java, Tsjecho-Slowakije, Polen, Hongarije en België) niet te kunnen ingaan, zoodat de

conferentie tenslotte uiteenging, nadat deze slechts voor een deel tot overeenstemming had geleid. De delegaties keerden alle weder naar huis terug; slechts Chadbourne begaf zich naar Parijs en verzocht de Deutsche delegatie hem tot 5 Jan. tegenvoorstellen te doen.

* * *

Of het mogelijk zal zijn, de groote tegenstellingen, die thans nog tusschen Duitschland en alle andere landen, die voor de overeenkomst in aanmerking komen, heerschen, te overbruggen en daarmede de ontworpen internationale overeenkomst te redden, is nog niet te zeggen. In ieder geval staat echter vast, dat, wanneer een internationale overeenkomst weder schipbreuk mocht lijden, de catastrophale toestand van de suikerindustrie verlengd en waarschijnlijk ook nog verscherpt zal worden.

Uit mijn raming van de wereldsuikerproductie 1930/31, die zoo juist gereed kwam¹⁾, en uit mijn eveneens thans gepubliceerde statistiek over het verbruik en den in- en uitvoer in de campagnes 1929/30 en 1928/29 blijkt, dat met een stijging van de wereldsuikerproductie van 28.460.000 ton tot 29.717.000 ton rekening moet worden gehouden.

Vanzelfsprekend kan op het huidig tijdstip, waar met de campagne 1930/31 in een aantal landen nog geen aanvang is gemaakt, deze raming er geen aanspraak op maken, volkomen juist te zijn. Over het algemeen wijken echter mijn December-ramingen van het werkelijke resultaat slechts met gemiddeld 450.000 ton af. De productie voor 1930/31 zal ongetwijfeld veel grooter zijn dan die voor 1929/30.

Indien het werkelijke resultaat met de raming zou overeenkomen en het verbruik 1930/31 niet grooter zou zijn dan in 1929/30, d.i. rond 27 millioen ton, zouden de wereldvoorraden, die gedurende de laatste zeven jaar toch reeds met ongeveer 3¼-millioen ton zijn gestegen, nog verder met 2.700.000 ton toenemen.

Indien nu het plan-Chadbourne van kracht wordt, dan zouden vier vijfden van den op Cuba gereserveerden voorraad (1.500.000 ton) of 1.200.000 ton, vier vijfden van den op Java gereserveerden voorraad (500.000 ton) of 400.000 ton en het verschil tusschen den voor uitvoer beschikbaren voorraad (2.184.000 ton, zie boven) en het Europeesche uitvoercontingent (voorloopig 1.229.000 ton, misschien verhoogd door vergroting van de Deutsche uitvoerquote met 200.000 ton) tezamen 955.000 ton opgehouden worden, m.a.w. gedurende de campagne 1932/31 zouden 2.555.000 ton suiker minder aan de markt komen dan zonder het Chadbourne-plan.

Dit is echter niet het eenige voordeel van het plan-Chadbourne. Aan de verlaging van de Cuba-productie tot 3.627.000 metrieke. ton is veeleer de voorwaarde verbonden, dat ook de voornaamste andere uitvoerlanden de pogingen van Cuba tot restrictie van het suikeraanbod op de wereldmarkt steunen. Indien het plan-Chadbourne schipbreuk zou lijden, dan zou Cuba wellicht zijn productie voor de campagne 1930/31 niet beperken en in dit geval zou het waarschijnlijk in staat zijn, 5.000.000 ton suiker te produceeren. Met de door de beperking van Cuba bespaarde 1.373.000 ton moet dus ook nog rekening worden gehouden, zoodat men kan zeggen, dat het plan-Chadbourne de suikerbalans voor 1930/31 met 3.928.000 ton zou verbeteren. Indien het niet mogelijk is met de Deutsche delegatie tot overeenstemming te komen, en wanneer dientengevolge alle tot dusverre gesloten overeenkomsten tusschen de voornaamste overige uitvoerlanden zouden vervallen, dan zou onder den enormen druk van de opgehoopte voorraden waarschijnlijk een nieuwe verschrikkelijke baisse op de suikermarkt ontstaan, welke waarschijnlijk nieuwe laagterecords voor de prijzen zou medebrengen, een toekomstbeeld, hetwelk de suikerproducent zich slechts met eenige huijeringen kan voorstellen.

¹⁾ Zie in dit nummer op blz. 1135 en 1136.

FRANKRIJK EN DE WERELDCRISIS.

Mr. H. G. J. Maas Geesteranus te St. Aubin-Châteauneuf schrijft ons:

Steeds duidelijker accentueert zich in Europa en daarbuiten de algemeene crisis, welke zich in den loop der laatste twee jaren geleidelijk over alle takken van het economisch leven is gaan uitstrekken en welke spoedige verdwijning des te minder is te verwachten, waar zich omtrent de juiste oorzaken van haar ontstaan vooralsnog geen eenstemmig oordeel schijnt te hebben gevormd.

Sommigen wijten de prijsdaling van grondstoffen en voedingsmiddelen aan een tekort aan betaalmiddel, te verklaren door het feit, dat de goudproductie zich blijft bewegen tusschen £ 82 en 85 millioen en dus belangrijk minder is dan vóór den oorlog, toen zij gemiddeld £ 90 millioen bedroeg. Bovendien heeft de invoering van den gouden standaard in verschillende landen ongetwijfeld een grootere behoefte doen ontstaan.

Volgens een berekening der financiëel-economische afdeling van den Volkenbond is de productie van grondstoffen en voedingsmiddelen in de jaren 1913—1928 met 25 pCt. gestegen, terwijl in diezelfde periode de totale bevolking der wereld met niet meer dan 10 pCt. is toegenomen.

Beteekent dit, dat de heerschende moeilijkheden aan overproductie moeten worden toegeschreven? Of heeft men, gelijk sommigen meenen, te maken met een vermindering van koopkracht?

Anderen zoeken de oorzaak van het kwaad niet in de onvoldoende hoeveelheid van het goud, maar in deszelfs ongelijke verdeling...

Het is hier niet de plaats om op deze diverse theorieën nader in te gaan. Zooals altijd vormen de gebeurtenissen meerdere onderling min of meer verband houdende reeksen van oorzaken en zelf weder tot nieuwe oorzaak wordende gevolgen. Zooveel is zeker, dat men in de wereld, gelijk die zich thans aan ons voordoet, niet lang behoeft te zoeken naar normaal economisch leven belemmerende factoren. Dat deze omstandigheden de internationale situatie op zeer ongunstige wijze beïnvloeden, ligt voor de hand. Trouwens men is geneigd om zich af te vragen, of niet de crisis — althans haar tegenwoordige omvang — niet voornamelijk is veroorzaakt door een algemeen verbreid pessimisme, gegrond op de ervaring, dat hoe langer hoe meer staten (waaronder ook, die tot dusverre als serieus en solide stonden aangeschreven) ervan schijnen af te zien om hunne financiën „als een goed huisvader” te bestieren.

Kapitaalvernietiging en verspilling der publieke gelden aan onproductieve doeleinden zijn alom aan de orde van den dag.

* * *

In dit opzicht verkeert het hedendaagsche Frankrijk in een geprivilieeerde positie, welke niet zoozeer is te danken aan de relatieve onveranderlijkheid der binnenlandsche politieke verhoudingen in het algemeen, als wel aan het feit, dat iedere poging om de uitgaven van den staat op te drijven afstuit op de, onder alle klassen der bevolking verbreide vrees voor een nieuwe daling van het, met zooveel moeite gestabiliseerde, ruilmiddel.

De gebeurtenissen van 1926 hebben een heilzamen schrik teweë gebracht en het is tot dusverre voldoende gebleken de herinnering daaraan op te wekken om iederen aanslag op het evenwicht der begroting te verijdelen. De thans levende generatie weet bij ondervinding, dat de vrucht van alle spaarzaamheid, opofferingen en voorzorgen verloren kan gaan, wanneer niet ook van 's landswege de ouderwetsche deugd der zuinigheid wordt betracht.

Het is den laatsten tijd bij herhaling gebleken, dat de gewone onverschilligheid van den gemiddelden kiezer licht plaats maakt voor hevig verzet, wanneer er sprake is van maatregelen, welke onvermijdelijke

kosten gemakkelijker zijn te besommen dan het voordeel, hetwelk zij zullen opleveren. De sociale verzekeringen leveren daarvan een sprekend voorbeeld.

De desbetreffende wet is door de regeering na lange aarzeling aanhangig gemaakt, met weinig overtuiging door Kamer en Senaat gevoteerd en tenslotte door de bevolking zóó slecht ontvangen, dat men vooralsnog van een algemeene toepassing heeft moeten afzien.

Merkwaardig is, dat van de zijde der werknemers niet slechts bezwaar is gemaakt tegen het betalen van een deel der premie — die zij trouwens, door het afdwingen van loonsverhooging, op den duur geheel ten laste der werkgevers hopen te brengen — maar dat men ook in arbeiderskringen niet zelden de meening heeft hooren verkondigen, dat de Staat niet ongestraft kan worden belast met de uitvoering van een wet, die een reusachtige administratie in het leven roept en die de aanstelling vordert van duizenden nieuwe ambtenaren.

Het is een algemeen verschijnsel, dat iedere stabilisatie wordt gevolgd door de ineensstorting van een groot aantal door de daling van het ruilmiddel in het leven geroepen of tot bloei gebrachte ondernemingen. Dank zij de oordeelkundige keuze van den stabilisatiekoers, dank zij ook zeker traditioneel conservatisme — onder meer weerspiegeld in de gereserveerde houding der credietinstellingen — hetwelk Frankrijk voor de gevaren eener excessieve speculatie heeft behoed, zijn de gevolgen van de stabilisatie bijna geheel uitgebleven.

Ook in een ander opzicht heeft Frankrijk zich gunstig onderscheiden. Terwijl zoo goed als iedere stabilisatie een periode van geldschaarschte met zich brengt — men denke bijv. aan Duitschland na de instelling van de Reichsmark — bleef men hier voor dit euvel ten eenenmale bespaard¹⁾.

Niettegenstaande de verwoestingen van den oorlog, niettegenstaande de verliezen veroorzaakt door de depreciatie van het ruilmiddel en ondanks de verarming van die klassen der maatschappij, welke van oudsher het voorbeeld geven van levenslange kapitaalvorming, is Frankrijk gebleven het land van den „bas de laine” — een uitdrukking, welke herinnert aan een vóór den oorlog nog zeer algemeen verbreide gewoonte, voornamelijk verdwenen door de propaganda, gemaakt voor de Bons de la Défense nationale, die er een ieder aan gewend hebben inkomsten te trekken van de opgespaarde gelden.

Deze gelukkige nationale karaktertrek komt ten volle tot zijn recht dank zij een uiterst liberaal belastingstelsel. De belastingen zijn inderdaad in Frankrijk lager dan in bijna alle andere landen. Zij worden bij voorkeur geheven naar uiterlijke teekenen van welstand en geven geen aanleiding tot belastinginquisitie.

De koers, waarop de franc is gestabiliseerd, liet de Fransche prijzen een weinig beneden de wereldprijzen, zoodat de industrie zich geleidelijk heeft kunnen onttrekken aan den stimulans der inflatie. Bovendien zijn, dank zij een lange periode van feitelijke stabiliteit, die aan de wettelijke stabilisatie is voorafgegaan, enorme hoeveelheden kapitaal in een betrekkelijk kort tijdsverloop gerepatriëerd of ingevoerd. De Fransche nijverheid heeft daardoor zonder moeite de middelen gevonden om zich, met het oog vooral op den export, te outilleeren en uit te breiden.

De zoevengenoemde marge, welke tot dusverre den export krachtig in de hand werkte, is gaandeweg ge-

¹⁾ Ultimo Juni 1928 bedroegen de deposito's bij de 4 grootste banken, die hare maandcijfers bekendmaken, niet minder dan Frs. 33.800 millioen, gelijkstaande met 6.800 millioen francs van vóór den oorlog, toen genoemd totaal 5.600 millioen bedroeg.

Nog sprekender zijn de spaarbankstatistieken, die ons leeren, dat van 1926 tot 1929 de spaarbankgeldten zijn gestegen van 15 tot 32 milliard en dat deze in de eerste helft van 1930 nog met 12 pCt. zijn toegenomen.

slonken ondër de werking van twee gelijktijdige verschijnselen: de daling der wereldprijzen en de stijging der Fransche.

Deels door het instellen van graanuitvoerpremies en het verhoogen der invoerrechten op landbouwproducten, deels door de invoering van de sociale verzekeringen of het vooruitzicht daarvan, is het leven in Frankrijk belangrijk duurder geworden, althans in de steden.

Loonsverhooging, op enkele plaatsen door staking afgedwongen, is van dezen toestand het natuurlijk gevolg. De productiekosten nemen toe, prijsstijging kan niet uitblijven met als onvermijdelijk resultaat: vermindering van den uitvoer en ook van den binnenlandschen afzet.

De industrieele productie, welke in de eerste helft van 1930 haar hoogtepunt bereikte (144. 1913 = 100), was begin Juli tot 141 gedaald. Dit wijst erop, dat toen reeds sedert eenigen tijd een minder florissante periode was ingetreden, want het is een vast verschijnsel, dat dit indexcijfer in Frankrijk later culmineert dan bijna alle andere.

Ongetwijfeld is de hier geconstateerde inzinking bestemd om in de toekomst grootere proporties aan te nemen onder den invloed van verhoogde fabrieksprijzen. Tot dusverre ondergingen deze laatste weinig verandering¹⁾.

* * *

Behalve de reeds vermelde symptomen zijn er verschillende andere, welke duiden op een minder intens economisch leven. Zoo hebben de diverse directe belastingen dit jaar in de maanden Juni, Juli en Augustus 11 pCt. minder opgebracht dan in 1929. Zulks vindt gedeeltelijk zijn verklaring in belastingverlaging, doch moet, volgens onze berekening, voor ongeveer $\frac{1}{2}$ aan andere oorzaken worden toegeschreven. Nog sterker spreekt een cijfer, hetwelk eenige dagen geleden werd gepubliceerd. In de maand October 1930 bleef de opbrengst van den *impôt sur le chiffre d'affaire* (Frs. 787.121.000 tegen Frs. 912.986.000 in October 1929), Frs. 57.328.000 beneden de raming. Den laatsten tijd was het vrijwel regel, dat de belastingen meer oprachten dan bij de begroting was voorzien.

Dat de jaren van overvloed voorbij zijn, mag ook worden afgeleid uit het feit, dat overal, en vooral te Parijs, het aantal aanvragen om bouwvergunning sneller afneemt dan gewoonlijk in dezen tijd van het jaar het geval is. Van oudsher heeft immers het bouwbedrijf gegolden voor een betrouwbaren maatstaf van de nationale welvaart: „Quand le bâtiment va, tout va”.

Over den tegenwoordigen toestand in de diverse takken der Fransche nijverheid zijn nog weinig of geen cijfers bekend. Natuurlijk lijden vooral de luxe-industrie en in het algemeen die, welke voornamelijk of uitsluitend leven van vreemdelingenverkeer of export.

In het algemeen kan men zeggen, dat de situatie der Fransche nijverheid, welke in de eerste helft van dit jaar niet minder gunstig was dan in 1929, zich in den loop der laatste maanden sterk heeft gewijzigd. Niettegenstaande een vrijwel algemeene malaise op dit gebied zijn er vooralsnog geen groote onheilen te verwachten.

Vooreerst is de Fransche industrieel een kapitalist, die tevreden is als zijn bedrijf goed rendeert en niet gemakkelijk tot uitbreiding overgaat. De groote welvaart, welke de afgelopen jaren heeft gekenmerkt, leidde dan ook minder tot buitengewone expansie dan

¹⁾ In dit verband zij opgemerkt, dat het Fransche indexcijfer der groothandelsprijzen, hetwelk van 548 (eind Juli) tot 543 (eind Aug.), 535 (eind Sept.) en 519 (eind Oct.) is gedaald, licht tot verkeerde gevolgtrekkingen aanleiding zou kunnen geven. Dit cijfer betreft namelijk onder meer geïmporteerde grondstoffen en ondergaat daardoor den invloed der wereldprijzen. De prijzen der Fransche grondstoffen zijn de laatste jaren vrijwel dezelfde gebleven.

tot het maken van zichtbare en verborgen reserves. Dank zij deze politiek hebben de groote maatschappijen haar dividenden tot dusverre op hetzelfde niveau kunnen handhaven.

Er bestaat trouwens nog een andere omstandigheid, die de positie der industrie sterker maakt dan zij bij oppervlakkige beschouwing zou kunnen schijnen. Wij doelen hier op de toenemende beteekenis der binnenlandsche markt.

De electricatie van het platteland, welke met financieelen steun van Rijkswegen krachtig wordt voortgezet, zal den eersten comfort brengen, aan een bevolking, welke daarvan tot dusverre ten eenenmale was verstoken en welker langzaam toenemende behoeften nog steeds zeer verre blijven beneden de eischen, die Nederlanders, Engelschen, Duitschers, Amerikanen, Zweden, enz. aan het materieele leven plegen te stellen.

* * *

Het hedendaagsche Frankrijk is opgebouwd uit onderling in klimaat, bodemgesteldheid en bevolking sterk verschillende gewesten. Reeds van nature is het daardoor een land, hetwelk vrijwel van alles voortbrengt. Deze verscheidenheid wordt bovendien in de hand gewerkt door een douanestelsel, waardoor iedere tak der nationale productie in meerdere of mindere mate wordt beschermd.

Van deze protectionistische politiek profiteert in de eerste plaats de landbouw, die onder meer door graanuitvoerpremies wordt gesteund en die tegen de bolsjewistische graandumping is beveiligd door een onlangs uitgevaardigd (en onmiddellijk door België nagevolgd) verbod van invoer van landbouwproducten uit Rusland.

Bovendien is onlangs door den Minister van Landbouw bepaald, dat voortaan slechts 10 pCt. der voorraden op de graanbeurzen uit geïmporteerde tarwe zal mogen bestaan.

De tarweprijs, welke door deze en dergelijke maatregelen den laatsten tijd voortdurend is gestegen, wordt nog onvoldoende geacht. Hier dient er trouwens op gewezen, dat het verschil tusschen de officiële Parijsche notering en den prijs, welke door den producent in de provincie wordt ontvangen, grooter is dan gewoonlijk — een verschijnsel, dat duidt op economische onzekerheid. Ofschoon de veeteelt er beter aan toe is dan de landbouw, is het boerenbedrijf in Frankrijk dit jaar weinig loonend. De neiging om het platteland vaarwel te zeggen, welke men ondanks alle propaganda niet heeft weten uit te roeien, wordt daardoor in de hand gewerkt en van een „retour à la terre” valt niets te bespeuren. Of het voortzetten der electricatie en het aanleggen van waterleidingen daaraan iets zullen veranderen, achten wij op zijn minst twijfelachtig.

Gelijk bekend, zijn de pachten in Frankrijk bijzonder laag. In de dit jaar gesloten pachtcontracten is de bedongen pacht geringer dan ooit. Deze omstandigheid, alsmede het feit, dat 1930 is voorafgegaan door een periode van voorspoed, verhoogt het weerstandsvermogen van den landbouw, welks tegenwoordige positie dan ook geen reden tot ongerustheid geeft.

Om den toestand met weinige woorden te schetsen, zou men kunnen zeggen, dat op het oogenblik minder van verlies dan van winstderving sprake is.

* * *

Niet kan worden ontkend, dat het protectionisme Frankrijk een zeer groote mate van onafhankelijkheid heeft geschonken. Dit rijke land, hetwelk zich niet heeft gespecialiseerd en zich systematisch niet heeft willen specialiseeren, leeft min of meer zijn eigen leven.

Daartegenover staat, dat het geen enkele wereldindustrie bezit en daardoor gelimiteerde beleggingsmogelijkheden biedt. De wanverhouding tusschen deze laatste en de beschikbare kapitalen is een van de groot-

ste problemen, die zich op dit oogenblik voordoen. Terwijl er eenerzijds geen staatsleeningen plaats vinden ¹⁾, lost anderzijds de Caisse d'Amortissement op groote schaal bons de la Défense nationale af en koopt daarvoor staatsfondsen. Hoe moeten de aldus in omloop gebrachte 6 milliard herbelegd worden? En men vergete niet, dat ter voorbereiding der stabilisatie, en ook nadat deze wettelijk was tot stand gekomen, de Banque de France door aankoop van deviezen 26 milliard nieuwe francs heeft geschapen!

Terwijl Frankrijk in steeds sneller tempo voortgaat met sparen, heeft de omstandigheid, dat dit land te midden der algemeene crisis langen tijd onaangetaast is gebleven, van heinde en verre buitenlandsch kapitaal naar Parijs doen vloeien. Het geld wordt daardoor voortdurend goedkoper en conversies zijn aan de orde van den dag.

Men kan zich afvragen, of deze overvloed van geld, de moeilijkheid van belegging en de lage rentestandaard niet mede-aansprakelijk zijn voor de duurte, welke zich sinds eenige maanden doet gevoelen en waarop wij in het bovenstaande hebben gewezen ²⁾.

De kooplust is zeker niet buitensporig; het is echter waarschijnlijk, dat zij, zonder de zoeven genoemde omstandigheden, ver beneden het gemiddelde zou zijn gedaald, hetgeen thans in het algemeen geenszins het geval is ³⁾.

Zooveel is zeker, dat Frankrijk's belang meer dan ooit medebrengt om aan het buitenland te leenen en dat het zich er op zal moeten toelagen om dit te doen onder de voordeeligste omstandigheden en met een minimum van risico. Dat dit besef algemeen is doorgedrongen, blijkt onder meer uit de oprichting der Banque Française d'Acceptation, waarover wij elders het een en ander hebben medegedeeld ⁴⁾.

Wat betreft buitenlandsche beleggingen op langen termijn, deze worden bemoeilijkt door de hooge belasting, waaraan buitenlandsche fondsen in Frankrijk zijn onderworpen. In normale omstandigheden is Parijs te duur en wenden credietwaardige staten en ondernemingen zich bij voorkeur tot Londen en andere goedkoopere markten. Door de elders heerschende geldschaarschte is thans dit verschil, hetwelk een zeer recente belastingverlaging trouwens eenigszins heeft verminderd, van geneerlei invloed. Hoezeer de beteekenis van Parijs als financieel centrum in den laatsten tijd is toegenomen, blijkt uit het feit, dat in de eerste helft van dit jaar het totaal der hier geplaatste emissies tot 1½ milliard (tegen 15 milliard in het heele vorig jaar) is gestegen.

In de achter ons liggende jaren hebben de schatkist en de Banque de France voor 36 milliard deviezen gekocht, welke in het buitenland gedeponneerd zijn gebleven.

De *encaisses à l'étranger* van de Schatkist zullen weldra geheel zijn verdwenen, doordat laatstgenoemde ze aanwendt om haar eigen in vreemd geld aangegane schulden te delgen (5 pCt. leening Kreuger 1928, groot \$ 75 miljoen) en ze voorts, na overeenkomst met de betrokkenen, ter beschikking stelt van het Departement van de Seine, de Stad Parijs en de groote spoorweg- en scheepvaartmaatschappijen, ter aflossing van in het buitenland gesloten leeningen. Dit laatste wordt mogelijk gemaakt door art. 120 van de wet van 16 April 1930.

¹⁾ Dezer dagen heeft de Chambre des Députés een tweetal wetsontwerpen aangenomen, waarbij diverse Fransche koloniën tot het uitgeven van leeningen worden gemachtigd.

²⁾ Deze duurte betreft voornamelijk eerste levensbehoeften. De overige winkelprijzen zijn eerder dalende en men heeft den indruk, dat de detailhandel zich op het oogenblik met zeer kleine winst tevreden stelt.

³⁾ De „Grands Magasins”, die sinds Juni hun omzet belangrijk hadden zien verminderen, constateeren de laatste maanden een krachtige herleving.

⁴⁾ Parijs als acceptcentrum. De Economist, Juni 1930 p. 429 e.v.

Over dit zeer ingenieuze middel om milliarden te repatriëren, zonder dat eenige stoornis op buitenlandsche markten wordt tewéeggebracht, beschikt echter niet de Banque de France, die derhalve wel noodzaakt is om hare buitenlandsche deviezen — een thans overbodig geworden bolwerk ter verdediging van den gestabiliseerden franc — ter plaatse te laten en aldaar te gebruiken.

De omstandigheden dwingen Frankrijk, dat de crediteur is geworden van bijna de heele wereld, dit te blijven en in steeds grootere mate de algemeene geldschietster te worden. Dat deze positie hare bijzondere moeilijkheden medebrengt, ligt voor de hand.

In het algemeen hebben de wereldcrisis en de in het buitenland heerschende politieke verhoudingen, waaraan die crisis voor een groot deel wordt toegeschreven, het reeds zeer geringe vertrouwen, hetwelk door den *Francis moyen* in vreemde landen wordt gesteld, tot een minimum gereduceerd.

Niet zuiver economische overwegingen spelen natuurlijk ook een belangrijke rol. Zoo hebben de laatste Deutsche verkiezingen tot onmiddellijk gevolg gehad, dat minstens twee derden der credieten, welke voor een totaal bedrag van meer dan een milliard Reichsmark aan de voornaamste Deutsche banken was geopend, werd opgezegd. (In het voorbijgaan zij opgemerkt, dat het grootste deel der gerepatrieerde gelden onmiddellijk via ons land, Engeland en Zwitserland naar Duitschland is teruggevloeid — begrijpelijkerwijze tegen heel andere voorwaarden).

Zoals onlangs door Tardieu in een zijner redevoeringen met voldoening werd gereleveerd, is Frankrijk gespaard gebleven voor de plaag, omtrent welke verspreiding het Bureau International du Travail voortgaat onrustbarende cijfers te publiceren.

Terwijl in naburige landen millioenen op kosten der gemeenschap leven, was in Juni l.l. het aantal ondersteunde werklozen van 1.630 (in Maart) tot 1.019 gedaald. Volgens de statistieken der Caisses de Secours is dit laatste cijfer sedertdien gestegen tot 2.841, waarvan 2.529 in Parijs en omgeving.

Practisch gesproken is er in Frankrijk werk voor wie werken wil.

In ieder geval schijnt, ook voor de toekomst, het gevaar van werkloosheid in Frankrijk geheel afwezig.

Dank zij vooral deze omstandigheid is Frankrijk niet met de alom heerschende crisis besmet, ofschoon het daarvan de gevolgen ondervindt in den vorm van een bijna algemeene malaise.

Het is waarschijnlijk, dat deze malaise zich in de komende maanden krachtiger zal doen gelden in verband met de wereldsituatie en ook wellicht door de toepassing der wet op de *sociale verzekeringen*, welke economische gevolgen vooralsnog niet zijn te overzien.

Voor een crisis achten wij Frankrijk echter gevrijwaard... mits geen verandering kome in het voorzichtig beleid, waarmede tot dusverre de openbare gelden werden beheerd.

DE JONGSTE ONTWIKKELING EN DE STABILISATIE VAN HET GELDWEZEN IN PERZIË.

Men schrijft ons uit Perzië:

Bij een beschouwing van de handelsbalans van het Perzische Rijk dient men met eenige bijzonderheden rekening te houden, indien men tenminste uit haar opstelling conclusies over haar betalingsbalans wil trekken. De uitvoer bestaat sedert de laatste jaren bijna voor de helft uit producten van de Anglo-Perzian Oil-Company. Deze maatschappij, die, zooals bekend, concessie bezit voor de exploitatie van de Zuid-Perzische petroleumvelden, heeft haar hoofdzetel in het buitenland. De kapitaal-investeeringen van deze maatschappij in Perzië brachten, zooals vanzelf spreekt, tijdens haar ontwikkeling aanzienlijke voordeelen voor het land mede met betrekking tot

zijn betalingsbalans, omdat door deze investeringen een toevloed van deviezen plaats vond. Aan dit feit was waarschijnlijk mede de waardeering van de munteenheid van het land, den toman (1 toman = 10 krans) op ongeveer Am. \$ 1½, gedurende de eerste jaren na den oorlog toe te schrijven. Thans is het investeringsprogramma van de A.P.O.C. reeds zoover gevorderd, dat hiervoor wel geen nieuwe buitenlandse fondsen meer behoeven te worden aangetrokken.

Niettemin verkoopt de A.P.O.C. nog steeds ongeveer voor £ 1 miljoen per jaar, waarvan zij de tegenwaarde voor loon, materialen en levensmiddelenvoorziening in het land uitgeeft. Hierbij komt nog, dat het concessiecontract in een royalty van de netto-winst van de maatschappij aan den Perzischen staat voorziet. Deze royalty schommelde gedurende de laatste jaren tusschen £ 1 miljoen en £ 1.5 miljoen.

Een deel van deze royalty werd als staatsreserve voor den gouden standaard bij buitenlandse banken gedeponeerd. Hierdoor kwam de regeering in het bezit van een reserve van ongeveer £ 3 miljoen, hetgeen een niet te onderschatten versterking van haar positie beteekent. De geringe passiviteit van de betalingsbalans, welke af en toe tengevolge van den aanleg van spoorwegen ontstond, werd in elk geval door dit systeem van reservevorming van de royalties versterkt, hetgeen blijkt uit een beschouwing van de koersontwikkeling gedurende de laatste jaren.

In de latere jaren na den oorlog schommelde de toman ongeveer om de waarde van een Amerikaanschen dollar. Nog tegen het einde van 1928 werd het Engelsche pond op 46—47 krans gewaardeerd. Deze koers steeg aanhoudend en noteerde tegen het midden van 1929 ongeveer 55 krans. In het begin van 1930 steeg de koers tot 60—63 krans (voor 1 £), en vervolgens op een zeker oogenblik tot 70 krans. In hetzelfde tijdvak daalde de zilverprijs van 27 pence in Oct. 1928 tot 23 pence in Oct. 1929 en bereikte begin 1930 een tot dien tijd ongekeerd laagtepunt van 21 pence. De waarde van de krans daalde echter veel sneller dan de zilverprijs, waaruit blijkt, dat de daling op de zilvermarkt en ook de voorraden en de omloop van gemunt zilver alleen een dergelijken achteruitgang van de waarde van de krans niet hadden kunnen teweegbrengen.

In elk geval had de daling van den wereldzilverprijs, waarvan de omstandigheden bekend zijn, een zeker wantrouwen van de Perzische regeering tegen dit muntmetaal ten gevolge. De eerste maatregel in deze richting was het invoerverbod van zilver en het verbod van vrije aanmunting van zilver, die juist nog gedurende de laatste jaren door de Imperial Bank of Persia en door de Russisch-Perzische Bank op groote schaal (3.5 miljoen tomans) had plaats gevonden. Van particuliere zijde werden bovendien nog 1 miljoen tomans aangemunt. Het resultaat van dezen eersten wettelijken maatregel was des te kleiner, naarmate de daling van den koers van den toman en zijn schommelingen in handelskringen eenerzijds reeds zorg begonnen te baren en anderzijds tot speculaties opwekten.

De regeering besloot om zich ook verder van de zilvermunt af te wenden en stelde door een speciale wet vast, dat zij van plan was om binnen een jaar een algeheele hervorming van de munt op goudbasis door te voeren. Wat de geldstukken en de waarde-eenheid betreft, steunt de wet op de Engelsche munt, waarbij rekening is gehouden met het feit, dat het Engelsche pond in den deviezenhandel van Perzië een belangrijke rol speelt. Bij de benaming van de munteenheden volgde men de geschiedenis. De munteenheid vormt de goudreaal, waarvan de waarde met 1 shilling overeenkomt. De reaal wordt onderverdeeld in 100 dinar. De aanmunting werd overwogen van:

1. een goudmunt ter waarde van 20 realen, pahlevi genaamd,
2. „ „ „ „ 10 „ ½ „ „

3. zilvermunten ter waarde van ½, 1, 2 en 5 realen,
4. nikkelmunten „ „ „ 10, 5 en 25 dinar,
5. kopermunten „ „ „ 1 en 2 dinar.

Het goud- en zilveragehalte van de munten werd, uitgaande van een goudgehalte van den reaal van 0,3661191 gram fijn goud, als volgt vastgesteld:

1. Het stuk van twintig realen of 'pahlevi bevat 7,322382 gram fijn goud, terwijl de Keizerlijke Munt uit een KG. fijn goud 136.5675 van dergelijke munten zal slaan.

2. Het stuk van tien realen of halve pahlevi bevat 3,661191 gram fijn goud; de Keizerlijke Munt slaat uit 1 KG. fijn goud 275.135 van deze munten.

3. De zilvermunten bevatten aan fijn zilver:

½ reaal	2,25 gram	=	444,444	stuk	per	KG.	
1 „	4,5 „	=	222,222 „	„	„	„	•
2 „	9 „	=	111,111 „	„	„	„	
5 „	22,5 „	=	44,444 „	„	„	„	

Het gehalte fijn van de goud- en zilvermunten bedraagt uniform 900/1000 naast 100/1000 koper. De nieuw op te richten centrale bankinstelling zal verplicht zijn tot den aankoop van goud voor rekening van de regeering tot 2721.35 reaals per KG. fijn goud.

Naast deze munt- en waardebepalingen bevat de wet met betrekking tot de zilver-, nikkel- en kopermunten het voorschrift, dat zoowel voor de zilver- als ook voor de overige pasmunten een 100 pCt. reserve als dekking in goud en deviezen moet worden aangehouden. Deze geheele tot dekking dienende reserve wordt bij de centrale bankinstelling gedeponeerd.

Het tijdstip van de munthervorming, de verhouding van de omwisseling van de krans, resp. de tomanmunt in de nieuwe muntstukken evenals in goud en vreemde valuta en de bepalingen omtrent de hoeveelheid van het aan te munten zilvergeld worden in een afzonderlijk wetsvoorstel opgenomen, dat door het Parlement binnen een jaar zal worden behandeld. Omtrent de uitgifte van papiergeld kon in deze wet nog niets worden bepaald, omdat een regeling van het emissierecht der nieuwe Nationale Bank nog tot stand moest komen.

De munthervorming zou onvolledig zijn gebleven, indien de tot nu toe geldende regeling van de uitgifte van bankpapier, waarvoor de Imperial Bank of Persia voor een bepaalden tijd het monopolie bezat, niet eveneens ware gewijzigd. Het octrooi tot uitgifte van bankbiljetten van de Imperial Bank of Persia liep nog tot 1949. De gemeenschappelijke onderhandelingen van de regeering en de Nationale Bank hebben op 13 Mei 1930 tot een vriendschappelijke overeenkomst met de Imperial Bank geleid, waarbij deze van haar emissierecht afstand deed en zich verplichtte alle in omloop zijnde bankbiljetten vóór 20 Juni 1931 in te wisselen. De regeering harerzijds doet ten behoeve van de Bank afstand van het tot dusver uitgeoefende contrólerecht en van haar aandeel in de nettowinst. Bovendien betaalde de regeering aan de I. B. een schadeloosstelling.

Hiermede waren de formeel en wettelijke voorwaarden voor de invoering van den gouden standaard in Perzië vervuld en kon met de zakelijke voorbereiding van de munthervorming een aanvang worden gemaakt.

Intusschen bleek het noodig ter verwezenlijking van de wettelijk bekend gemaakte munthervorming een verdere daling van den toman te verhinderen en aan de door de koersschommelingen heerschende onrust in de zakenwereld paal en perk te stellen. Het Parlement heeft hiertoe op 25 Februari 1930 een wetsvoorstel aangenomen, hetwelk de contróle op den koop en verkoop van buitenlandse deviezen regelt. Bij deze wet werd ook de vaststelling van de deviezenkoersen geregeld. Voor de eerste maal sedert haar oprichting verkreeg de Perzische Nationale Bank een speciaal voorrecht, waardoor zij nl. bij de vaststelling van de koersen alsmede bij de regeling van den valutahan-

del beslissenden invloed verkreeg. Er werden twee contrôle-organisaties gevormd, t.w. de deviezencontrôle-commissie, waarvan de directeur van de Nationale Bank, Dr. Lindenblatt, het voorzitterschap bekleedt en de koersvaststellingscommissie, die onder voorzitterschap van Dr. Schneewind, den financieelen adviseur van de regeering staat. De laatstgenoemde commissie heeft de volgende koersen vastgesteld:

het Engelsche pond op 60 krs. verkoop en 59,50 krs. inkoop; den Amerikaanschen dollar op 12,35 krs. verkoop, 12,25 krs. inkoop.

Deze koersen konden zich tot nu toe handhaven. Hiermede was de grondslag gelegd voor verdere door de regeering te nemen maatregelen in zooverre, dat de handel voorloopig ook met een vasten koers in de oude munteenheid rekening kon houden; een voorloopige stabilisatie was dus bereikt. De wet van 25 Februari 1930 werd intusschen met twee bepalingen aangevuld, waarvan de eene de plicht tot afgifte van deviezen bij export en de andere bepaalde formeele faciliteiten brengt. Het valt niet te loochenen, dat dit ingrijpen in het economisch leven bij doorvoering met zekere moeilijkheden te kampen heeft, temeer, waar ook Perzië niet voor de economische crisis, welke tegenwoordig over de geheele wereld heerscht, bespaard is gebleven. De uitvoer uit Perzië bestaat enerzijds uit agrarische grondstoffen, waarvan de markt, zooals bekend, overvoerd is, en anderzijds uit een weelde-artikel, geknoopte tapijten, waarvoor de koopkracht in alle invoerlanden enorm is gedaald. Evenwel zijn de omstandigheden hier nog gunstiger dan in landen met een gecompliceerd bedrijfsleven, waar de belastingen door de staatsschulden te zwaar drukken. Perzië heeft geen schulden en biedt in het stadium van zijn huidige ontwikkeling nog aanzienlijke toekomstmogelijkheden. Het staat nog niet vast, of de regeering van het land bij de munthervorming van een stabilisatieleening zal gebruik maken, of dat zij hiervoor haar reserve uit hoofde van de royalties zal gebruiken. Daar echter beide wegen bruikbaar schijnen, is dit vraagstuk slechts van ondergeschikt belang.

AANTEKENINGEN.

Suikerstatistieken van de wereldproductie, het wereldverbruik en den in- en uitvoer.

Dr. Gustav Mikusch te Weenen schrijft ons:

Onderstaand volgt de raming van de wereldsuikerproductie 1930/31, waarbij echter dient te worden opgemerkt, dat op het oogenblik voor verschillende landen (buiten Europa) geen betrouwbare gegevens voor een schatting verkregen kunnen worden en wel ten deele, wegens de onzekerheid van de vooruitzichten van den eerst later beginnenden oogst en ten deele, omdat een overzicht van de statistische positie van de betreffende landen eerst over eenigen tijd mogelijk is. Dergelijke verhoudingen zijn echter zeer zeldzaam, zoodat de onzekere cijfers de totale productie niet al te veel kunnen beïnvloeden. Natuurlijk wordt ook voor deze raming, ondanks de daaraan besteede zorg, alle aansprakelijkheid afgewezen.

Raming van de Wereldsuikerproductie
in 1.000 metrieke tons ruwsuikerwaarde.

	Raming Voorloopig Resultaat		
	1930/31	1929/30	1928/29
A. Bieten:			
a. Europa:			
Duitschland	2.460	1.985	1.864
Dantzig	36	29	29
Tsjecho-Slowakije	1.180	1.035	1.057
Oostenrijk	145	120	107
Hongarije	225	247	220
Frankrijk	1.150	917	907
België	270	252	279
Nederland	300	265	321
Polen	735	917	747
Deneinarken	166	134	170

Zweden	181	121	161
Italië	411	435	387
Spanje	320	248	239
Joego-Slavië	95	121	129
Roemenië	170	82	134
Bulgarije	51	40	29
Zwitserland	7	7	7
Groot-Britannië	485	319	218
Iersche Vrijstaat	25	23	22
Finland	3	3	3
Letland	7	4	2
Turkije (Europ.)	10	5	4
Azoren	3	3	2
Europa (zonder Sovjet-Rusl.)	8.435	7.312	7.038
Sovjet-Rusland	2.000	921	1.425
Europa (met Sovjet-Rusland)	10.435	8.233	8.463
b. Amerika:			
Vereenigde Staten	1.200	1.027	1.070
Canada	38	35	33
Argentinië	1	1	—
Totaal Amerika	1.239	1.063	1.103
c. Australië:			
Victoria (Maffra)	2	2	2
d. Azië:			
Japan (Hokkaido)	30	29	23
Korea	1	1	1
Turkije (Anatolië)	6	4	2
Totaal Azië	37	34	26
Bietsuikerproductie	11.713	9.332	9.594
B. Riet:			
a. Europa:			
Spanje	28	19	17
b. Noord-Amerika:			
Louisiana en Florida	210	205	126
Portorico	700	786	539
Hawai	830	844	832
Maagdeneilanden	4	7	4
Cuba	3.627 *)	4.746	5.240
Trinidad	80	81	91
Barbados	66	86	67
Jamaica	55	69	59
Overig Britsch West-Indië (Antigua, St. Kitts, Montserratt, St. Lucia, St. Vincent)	45	45	32
Martinique en Guadeloupe	65	68	50
San Domingo en Haiti	353	387	372
Mexico	235	214	183
Centraal-Amerika (Guatemala, Costa Rica, Honduras, Nicaragua, San Salvador, Panama)	141	141	122
c. Zuid-Amerika:			
Britsch-Guyana	114	119	118
Nederlandsch-Guyana	19	19	18
Argentinië	410	375	410
Brazilië	700	850	988
Peru	400	422	375
Overig Zuid-Amerika (Venezuela, Columbia, Ecuador, Bolivia, Paraguay)	79	80	80
Totaal Amerika	8.133	9.544	9.706
d. Azië:			
Britsch-Indië	3.300	3.105	3.041
Java	3.173	3.115	3.163
Japan en Formosa	920	925	907
Philippijnen	770	790	725
Overig Azië (China, Indo-China)	220	220	279
Totaal Azië	8.383	8.155	8.115
e. Afrika:			
Egypte	100	90	109
Mauritius	220	244	274
Reunion	50	51	38
Unie van Zuid-Afrika	350	271	267
Mozambique	75	78	91
Overig Afrika (Angola, Madeira, Madagaskar, Kenya, Somaliland)	40	38	34
Totaal Afrika	835	772	813

*) Aangenomen, dat de beperking op 3.570.000 Eng. tons = 3.627.000 metrieke tons doorgevoerd wordt, anders 5.000.000 tons.

f. Australië:						
Queensland en Nieuw Zuid-Wales	523	547	546			
Fidji-Eilanden	102	91	89			
Totaal Australië	625	638	635			
Rietsuikerproductie	18.004	19.128	19.286			
Wereldsuikerproductie	29.717	28.460	28.880			
Wereldsuikerconsumptie	—	26.988	27.479			
<i>Wereldsuikerconsumptie en In- en Uitvoer van Suiker in 1.000 metrische tons ruwzuikerwaarde.</i>						
	Verbruik		Invoer		Uitvoer	
	1929/30	1928/29	1929/30	1928/29	1929/30	1928/29
Europa:						
Duitschland ..	1.654	1.693	28	77	260	219
Tsj.-Slowakije ..	405	407	—	—	606	662
Oostenrijk ..	219	209	108	112	1	1
Hongarije ..	114	116	1	1	132	101
Zwitserland ..	173	172	167	166	1	1
Frankrijk ..	1.043	1.020	486	562	318	323
België ..	226	223	75	84	101	118
Nederland ..	285	258	173	220	112	162
Groot-Britt. ..	2.004	2.129	1.990	2.172	327	167
Polen ..	385	411	—	—	445	316
Sovjet-Rusl. ^{c)} ..	1.100 ^{a)}	1.350 ^{a)}	320 ^{a)}	40	140 ^{a)}	138
Denemarken ..	186	198	51	35	2	2
Zweden ..	270	244	124	116	—	—
Italië ..	381	395	8	33	10	10
Spanje ..	295	286	—	2	—	—
Overig Eur. ^{c)} ..	945	927	639	634	46	40
Totaal Eur. ..	9.685	10.038	4.170	4.254	2.501	2.260
Azië:						
China, Hongkong ^{b)} ..	1.100 ^{a)}	1.210	910 ^{a)}	975	3	3
Britsch-Indië ..	4.250 ^{a)}	4.051	1.210	1.126	60 ^{a)}	59
Japan, Formosa ..	860 ^{a)}	898	214	262	216	217
Java ..	396	338	—	—	2.568	2.812
Overig Azië ^{b)} ..	583 ^{a)}	568	515 ^{a)}	497	752	704
Totaal Azië ..	7.189	7.065	2.849	2.860	3.599	3.795
Afrika:						
Egypte ..	170	169	60 ^{a)}	98 ^{b)}	7 ^{b)}	7 ^{b)}
Unie van Zuid-Afrika ..	185	182	20	23	115	78
Mauritius ..	6	6	—	—	246 ^{a)}	265 ^{a)}
Overig Afr. ^{b)} ..	469 ^{a)}	467	441 ^{a)}	443	135 ^{a)}	136
Totaal Afrika ..	830	824	521	564	503	486
Amerika:						
Ver. Staten ..	6.302	6.564				
Hawai ..	20	20				
Portorico en Maagden-eilanden ..	50	50	3.172	4.449	76	137
Cuba ^{b)} ..	140 ^{a)}	168	—	—	3.130 ^{a)}	4.885
Canada, Newfoundland ^{b)} ..	429 ^{a)}	427	454 ^{a)}	442	14 ^{a)}	14
Brit. W.-Indië, Guyana ^{b)} ..	46	47	4	4	314 ^{a)}	334
Fransch West-Indië ^{b)} ..	4	4	—	—	64 ^{a)}	46
Haiti, San Domingo ^{b)} ..	29	29	1	1	366 ^{a)}	328
Mexico ..	198	192	—	—	—	—
Overig Midden-Amerika ^{b)} ..	92 ^{a)}	92	2	4	47 ^{a)}	30
Argentinië ^{d)} ..	350	350	1	1	9	34
Brazilië ..	825 ^{a)}	825 ^{a)}	—	—	80 ^{a)}	15 ^{b)}
Peru ^{d)} ..	60	59	—	—	362	306
Overig Zuid-Amerika ^{b)} ..	310 ^{a)}	310	240 ^{a)}	238	26 ^{a)}	24
Totaal Amer. ..	8.855	9.137	3.874	5.139	4.488	6.153
Australië:						
Australië (Vasteland) ^{b)} ..	350 ^{a)}	340 ^{a)}	—	—	200 ^{a)}	196
Overig Austr. ^{b)} ..	79 ^{a)}	75	76 ^{a)}	72	91 ^{a)}	74
Totaal Austr. ..	429	415	76	72	291	270
Wereld ..	26.988	27.479	11.490	12.889	11.382	12.964

a) Schatting; b) Kalenderjaar 1930, resp. 1929; c) Incl. het Aziatische gebied van Sovjet-Rusland en Turkije; d) Suiker tel quel; e) Excl. de op de Philippijnen verbruikte Muscovaden-suiker; f) Kalenderjaar 1929, resp. 1928.

Excl. de geproduceerde suiker der kleine molens in Azië en Zuid-Amerika.

MAANDCIJFERS.

OVERZICHT DER RIJKSMIDDELEN.

(In Guldens)

	November 1930	Sedert 1 Januari 1930	Overeenkomstige periode 1929
<i>Directe belastingen.</i>			
Grondbelasting	1.347.920	21.884.963	21.446.130
Personeele belasting ..	1.816.476	27.062.643	25.758.937
Inkomstenbelasting ..	10.407.221	82.400.969	76.306.182
Vermogensbelasting ..	1.581.322	13.467.326	12.570.673
Dividend- en tantieme-belasting	1.378.125	19.009.162	21.153.998
<i>Invoerrechten.</i>	4.980.061	62.341.711	62.234.236
<i>Statistiekrecht.</i>	292.203	3.748.830	4.308.049
<i>Accijnzen.</i>			
Zout	160.127	1.968.127	1.793.939
Geslacht	838.089	10.448.043	11.234.932
Wijn	51.842	2.086.396	2.148.068
Gedistilleerd	2.962.770	33.011.351	32.114.689
Bier	1.380.368	14.605.259	13.772.910
Suiker	2.638.261	48.617.324	43.879.920
Tabak	2.018.120	26.477.856	24.339.569
Belasting op gouden en zilveren werken	107.520	1.001.572	982.735
<i>Indirecte belastingen.</i>			
Zegelrechten	1.880.838	22.857.104	25.753.763
Registratierechten ..	1.341.685	21.444.181	30.648.519
Successierechten	4.413.815	40.333.464	45.046.300
<i>Domeinen, wegen en vaarten.</i>			
Staatsloterij	587.541	4.149.943	3.591.631
Loodsgelden	9.915	629.529	629.499
..	432.631	4.456.124	4.646.840
Totaal-Generaal ..	40.626.900	462.001.877	464.381.519

1) Hieronder begrepen f 383.113 wegens zegelrecht van nota's van makelaars en commissonnairs in effecten, enz. (Beursbel.). 2) Id. f 4.408.628 3) Id. f 8.242.039.

HEFFINGEN VOOR HET LEENINGFONDS 1914.

	November 1930	Sedert 1 Januari 1930	Overeenkomstige periode 1929
Verdedigingsbelast. I	2.098.901	16.599.111	15.229.014
Verdedigingsbelast. II	211.554	20.564.633	25.746.040
<i>Opcenten:</i>			
Grondbelasting	271.933	4.415.246	4.314.386
Personeele belasting ..	396.325	5.146.693	5.004.330
Inkomstenbelasting ..	1.949.246	4.373.693	396.365
Vermogensbelasting ..	886.841	7.630.631	6.980.819
Dividend- en tantieme-belasting	454.781	6.273.023	7.086.134
Accijnzen op Suiker ..	—	1.249.376	1.190.579
„ „ Wijn	10.369	417.279	8.775.984
Gedistilleerd	296.277	3.301.135	429.614
Zegelrecht van buitl. eff.	98.793	1.421.950	3.211.469
Totaal	6.675.020	71.392.770	78.364.734

HEFFINGEN VOOR HET WEGENFONDS.

	November 1930	Sedert 1 Januari 1930	Overeenkomstige periode 1929
Wegenbelasting	481.489	10.417.559	9.091.651
Rijwielbelasting	15.227	6.784.892	6.473.722
Totaal	496.716	17.202.451	15.565.373

1) 90 % der werkelijke opbrengst; art. 39 der Wegenbel. wet.

SPLITSING VAN DE OPBRENGST DER GROND-, PERSONEEL-, INKOMSTEN- EN VERMOGENSBELASTING SEDERT 1 JANUARI 1930.

Dienstjaren	Grondbelasting	Personeele belasting	Inkomstenbelasting	Vermogensbelasting
1927/28	—	—	368.798	4.093
1928/29	15.189	130.289	1.177.458	195.235
1929/30	4.078.896	3.793.940	58.581.481	10.008.427
1930/31	17.790.878	23.138.414	22.273.231	3.259.571
Totaal ..	21.884.963	27.062.643	82.400.968	13.467.326

NEDERLANDSCHE BANK.

Verkorte Balans op 22 December 1930.

		Activa.	
Binnenl. Wis- (Hfdbk. f	38.455.233,44		
sels, Prom., Bijbnk. „	399.736,56		
enz. in disc. Ag.sch. „	10.221.770,76	f	49.076.740,76
Papier o. h. Buitenl. in disconto	„		
Idem eigen portef. f	247.313.737,—		
Af: Verkocht maar voor de bk. nog niet afgel. „	—		247.313.737,—
Beleeningen			
incl. vrsch. (Hfdbk. f	22.372.488,47		
in rek.-crt. Bijbnk. „	6.083.877,59		
op onderp. Ag.sch. „	54.198.675,79		
	f	89.655.041,85	
Op Effecten	f	88.628.406,89	
Op Goederen en Spec. „	1.026.634,96		89.655.041,85
Voorschotten a. h. Rijk	„		—
Munt en Muntmateriaal			
Munt, Goud	f	64.680.780,—	
Muntmat., Goud „	361.496.254,97		
	f	426.177.034,97	
Munt, Zilver, enz. „	25.053.731,06		
Muntmat., Zilver. „	—		451.230.768,03 ¹⁾
Belegging 1/8 kapitaal, reserves en pensioenfonds	„	25.943.904,05	
Gebouwen en Meub. der Bank	„	5.000.000,—	
Diverse rekeningen	„	43.022.766,15	
	f	911.242.957,84	
		Passiva.	
Kapitaal	f	20.000.000,—	
Reservefonds	„	7.199.946,44	
Bijzondere reserve	„	8.000.000,—	
Pensioenfonds	„	6.763.861,—	
Bankbiljetten in omloop	„	822.160.070,—	
Bankassigtiën in omloop	„	323.587,30	
Rek.-Cour. f Het Rijk	14.179.870,75		
saldo's: Anderen f	25.144.067,89		39.323.938,64
Diverse rekeningen	„	7.471.554,46	
	f	911.242.957,84	
Beschikbaar metaalsaldo	f	106.120.110,81	
Minder bedrag aan bankbiljetten in omloop dan waartoe de Bank gerechtigd is.	„	265.300.275,—	

¹⁾ Waarvan in het buitenland f 28.846.779,33.

Voornaamste posten in duizenden guldens.

Data	Goud		Circulatie	Andere opsch. schulden	Beschikk. Metaal-saldo ¹⁾	Dek-kings-perc.
	Munt	Muntmat.				
22 Dec. '30	64.681	361.496	822.160	39.648	106.120	52
15 " '30	64.697	361.496	818.417	42.976	105.900	52
8 " '30	64.713	361.496	826.577	27.757	108.811	53
1 " '30	64.631	361.504	854.999	32.949	94.907	50 1/2
24 Nov. '30	64.652	361.504	812.768	41.928	109.126	53
17 " '30	64.664	361.504	825.999	30.862	108.090	52 1/2
23 Dec. '29	65.028	382.444	822.973	29.673	131.388	55 1/2
25 Juli '14	65.703	96.410	310.437	6.198	43.521	54

Data	Totaal bedrag disconto's	Schatkist-promessen rechtstreeks	Beleeningen	Papier op het buitenl.	Diverse rekeningen ²⁾
	22 Dec. 1930	49.077	—	89.655	247.314
15 " 1930	48.680	—	89.187	247.876	43.147
8 " 1930	48.857	—	85.809	247.895	39.019
1 " 1930	48.378	—	118.542	247.866	40.839
24 Nov. 1930	48.117	—	86.957	249.365	37.117
17 " 1930	48.547	—	88.111	250.046	35.752
23 Dec. 1929	59.310	—	94.072	218.703	32.797
25 Juli 1914	67.947	—	61.686	20.188	509

¹⁾ Sedert den bankstaat van 14 Jan. '29 weder op de basis van 2/5 metaaldekking. ²⁾ Sluitpost activa.

SURINAAMSCHE BANK.

Voornaamste posten in duizenden guldens.

Data	Metaal	Circulatie	Andere opsch. schulden	Discont.	Div. rekeningen ¹⁾
22 Nov. 1930	900	1.228	514	890	564
15 " 1930	901	1.288	566	886	561
8 " 1930	900	1.417	469	876	607
1 " 1930	900	1.439	451	884	558
23 Nov. 1929	706 ²⁾	1.497	580	1.060	490
5 Juli 1914	645	1.100	560	735	396

¹⁾ Sluitpost activa. ²⁾ f 100.000 bij de Ned. Bank gedeponoord en f 6.000 goud gekocht.

JAVASCHE BANK.

Voornaamste posten in duizenden guldens. De samengetrokken cijfers der laatste weken zijn telegrafisch ontvangen.

Data	Goud	Zilver	Circulatie	Andere opsch. schulden	Beschikk. metaal-saldo
20 Dec. 1930	178.200	—	256.000	42.800	58.680
13 " 1930	177.300	—	260.600	39.500	57.260
6 " 1930	176.800	—	260.400	37.300	57.720
22 Nov. 1930	138.759	37.248	255.934	40.308	57.510
15 " 1930	138.405	35.838	259.911	42.067	53.452
8 " 1930	138.783	34.150	263.044	41.534	51.102
1 " 1930	138.792	33.588	258.516	43.365	51.627
21 Dec. 1929	139.785	26.991	291.646	42.768	33.011
22 Dec. 1928	169.934	19.576	311.776	60.342	40.663
25 Juli 1914	22.057	31.907	110.172	12.634	4.842

Data	Dis-conto's	Wissels, buiten N.-Ind. betaalb.	Beleeningen	Diverse rekeningen ¹⁾	Dek-kings-percentage
20 Dec. 1930	—	99.700	—	***	60
13 " 1930	—	102.000	—	***	59
6 " 1930	—	100.200	—	***	59
22 Nov. 1930	9.095	30.585	44.289	41.791	59
15 " 1930	9.129	30.675	44.695	42.164	58
8 " 1930	9.185	30.766	46.452	40.627	57
1 " 1930	9.149	31.287	44.822	42.083	57
21 Dec. 1929	8.163	25.252	105.181	34.788	50
22 Dec. 1928	7.625	36.540	94.908	48.359	51
25 Juli 1914	7.259	6.395	75.541	2.228	44

¹⁾ Sluitpost activa.

BANK VAN ENGELAND.

Voornaamste posten in duizenden ponden sterling.

Data	Metaal	Bankbilj. in circulatie	Bankbilj. in Banking Departm.	Other Securities	Disc. and Advances	Securities
17 Dec. 1930	151.316	372.141	38.440	5.341	23.783	
10 " 1930	152.449	364.474	47.124	4.911	22.191	
3 " 1930	155.631	359.219	55.430	4.606	21.791	
26 Nov. 1930	157.573	351.125	65.444	6.081	22.238	
19 " 1930	158.966	353.740	64.173	4.398	24.864	
12 " 1930	160.081	355.381	63.540	4.288	22.449	
18 Dec. 1929	140.734	371.698	28.807	10.630	20.566	
22 Juli 1914	40.164	—	29.317	—	33.633	

Data	Gov. Sec.	Public Depos.	Other Deposits		Reserve	Dek-kings-perc. 1)
			Bankers	Other Accounts		
17 Dec. '30	53.886	6.524	64.295	33.479	39.175	37 1/2
10 " '30	54.291	5.891	72.112	33.483	47.975	43
3 " '30	54.966	7.843	81.858	34.227	56.412	45 1/2
26 Nov. '30	34.596	18.869	55.901	36.813	66.448	59 1/2
19 " '30	33.431	17.780	59.461	32.953	65.225	59 1/2
12 " '30	36.726	16.979	60.321	33.150	64.700	58 1/2
18 Dec. '29	65.144	9.859	62.065	35.517	29.036	27
22 Juli '14	11.005	13.736	—	42.185	29.297	52

¹⁾ Verhouding tusschen Reserve en Deposits.

BANK VAN FRANKRIJK.

Voornaamste posten in miljoenen francs.

Data	Goud	Zilver	Té goed in het buitenl.	Wissels	Waarv. op het buitenl.	Beleeningen	Renteloos voorschot a. d. Staat
12 Dec. '30	52.900	559	6.376	26.451	19.407	2.973	3.200
5 " '30	52.352	554	6.912	26.249	19.142	3.000	3.200
28 Nov. '30	51.967	544	6.760	27.914	19.137	2.868	3.200
21 " '30	51.710	536	6.551	26.562	19.138	2.848	3.200
13 Dec. '29	41.248	211	7.191	26.608	18.770	2.629	3.200
23 Juli '14	4.104	640	—	1.541	8	769	—

Data	Bons v. d. zelfst. amort. k.	Diver-sen ¹⁾	Circulatie	Rekg. Courant		
				Staat	Zelfst. amort.k.	Particulieren
12 Dec. '30	5.304	2.050	75.299	5.639	7.945	9.498
5 " '30	5.304	2.298	75.838	5.575	7.500	9.347
28 Nov. '30	5.304	2.150	75.951	6.058	7.296	9.834
21 " '30	5.304	2.074	74.148	6.424	7.335	9.368
13 Dec. '29	5.612	1.519	66.904	8.184	4.797	6.921
23 Juli '14	—	—	5.912	401	—	943

¹⁾ Sluitpost activa.

DUITSCHER RIJKSBANK.

Voornaamste posten in miljoenen Reichsmark.

Data	Goud	Daarvan bij buit-entl. circ. banken 1)	Deviezen als goud-dekking geldende	Andere wissels en cheques	Beleeningen
15 Dec. 1930	2.215,7	222,0	550,9	1.775,8	81,4
7 " 1930	2.190,3	222,0	536,9	2.000,2	75,7
30 Nov. 1930	2.180,0	221,8	524,8	2.003,1	231,5
23 " 1930	2.179,9	221,6	209,8	1.603,2	61,3
15 " 1930	2.179,8	221,4	485,9	1.664,5	98,4
15 Dec. 1929	2.247,1	149,8	390,8	2.090,8	108,6
30 Juli 1914	1.356,9	—	—	750,9	50,2

Data	Effecten	Diverse Activa 2)	Circulatie	Rekg.-Crf.	Diverse Passiva
15 Dec. 1930	102,5	470,5	4.256,1	301,3	379,7
7 " 1930	102,5	465,7	4.439,6	344,4	320,3
30 Nov. 1930	102,5	486,2	4.601,3	381,4	314,1
23 " 1930	102,5	475,9	3.954,3	402,3	300,8
15 " 1930	102,5	471,9	4.130,8	281,7	293,3
15 Dec. 1929	92,6	664,8	4.588,9	402,1	286,0
30 Juli 1914	30,8	200,4	1.890,9	944,-	40,0

1) Onbelast. 2) W.o. Rentenbankscheine 15, 7 Dec., 30, 23, 15 Nov. '30, 15 Dec. '29, resp. 37; 37; 10; 46; 44; 34 mill.

NATIONALE BANK VAN BELGIË.

Voornaamste posten in miljoenen Belgas.

Data 1930	Goud		Goud en zilver b. d. schatkist	Binnen- en buitenlandse wissels	Beleeningen op Belgische Staatsfondsen	Voorsch. afd. Staat voor ingetrokken marken	Circulatie	Rekg. Crf.	
	Munt en metaal	Te goed in en wissels op het buitenl.						Schatkist	Partic.
18 Dec.	1318	900	—	760	32	312	3.132	46	154
11 "	1298	903	—	749	30	312	3.158	2	143
4 "	1297	896	—	743	39	312	3.172	42	85
27 Nov.	1297	896	—	748	31	312	3.157	2	137
20 "	1297	904	—	737	32	312	3.131	19	144
19 Dec. 1) 1929.	1146	562	45	784	34	338	2.657	43	160

VEREENIGDE STATEN VAN NOORD-AMERIKA.

FEDERAL RESERVE BANKS.

Voornaamste posten in miljoenen dollars.

Data	Goudvoorraad		Wettig betaalmiddel, Zilver etc.	Wissels	
	Totaal bedrag	Dekking F. R. Notes		In herdisc. v. d. member banks	In de open markt gekocht
10 Dec. '30	3 005,0	1.684,3	136,5	257,1	243,7
3 " '30	3 007,5	1.625,3	137,3	250,9	218,9
26 Nov. '30	3 025,0	1.627,6	138,8	233,9	176,1
19 " '30	3 041,0	1.624,1	150,3	205,0	178,3
12 " '30	3 028,5	1.632,5	148,7	191,7	207,3
5 " '30	2.999,4	1.617,7	146,2	212,8	185,6
11 Dec. '29	2.964,1	1.628,2	145,7	768,9	321,8

Data	Belegd in U. S. Gov. Sec.	F. R. Notes in circula-tie	Totaal Depo-sito's	Gestort Kapitaal	Goud-Dek-kings-perc. 1)	Algem. Dek-kings-perc. 2)
10 Dec. '30	617,0	1.475,7	2.489,7	170,3	75,7	79,2
3 " '30	602,2	1.450,9	2.492,3	170,6	76,2	79,8
26 Nov. '30	595,6	1.421,9	2.463,4	170,5	77,8	81,4
19 " '30	595,8	1.383,6	2.514,2	170,5	78,0	81,9
12 " '30	601,3	1.371,1	2.539,7	170,5	77,4	81,2
5 " '30	601,5	1.366,6	2.479,3	170,4	77,9	81,8
11 Dec. '29	386,9	1.918,3	2.425,7	168,4	68,2	71,6

1) Verhouding totalen goudvoorraad tegenover opelschbare schulden: F. R. Notes en netto deposito. 2) Verhouding totalen voorraad muntmateriaal en wettig betaalmiddel tegenover idem.

PARTICULIERE BANKEN AANGESLOTEN BIJ HET FED. RES. STELSEL.

Voornaamste posten in miljoenen dollars.

Data	Aantal banken	Dis-conto's en beleen.	Beleg-ingen	Reserve bij de F. R. banks	Totaal depo-sito's	Waarvan time deposits
3 Dec. '30	98	16.516	6.800	1.816	21.280	7.372
26 Nov. '30	84	16.527	6.854	1.814	21.403	7.487
19 " '30	62	16.690	6.804	1.830	21.494	7.486
12 " '30	61	16.668	6.767	1.881	21.649	7.552
6 " '30	78	16.796	6.704	1.791	21.447	7.547
4 Dec. '29	580	17.538	5.604	1.766	20.469	6.722

Hierachter volgen enkele bankstaten, welke aan het eind van ieder kwartaal worden opgenomen.

I. FEDERAL RESERVE BANK TE NEW YORK.

(In miljoenen Dollars.)

Data	Goudvoorraad		Wettig betaalmiddel, Zilver etc.	Wissels	
	Totaal bedrag	Dekking F. R. Notes		In herdisc. van de member banks	In de open markt gekocht
26 Nov. 1930..	1.098,7	370,0	35,0	38,2	48,2
19 " 1930..	1.099,9	370,0	38,5	31,5	45,9
12 " 1930..	1.064,2	370,0	39,8	32,8	64,5
5 " 1930..	1.040,1	370,0	36,5	54,1	49,1
29 Oct. 1930..	1.137,3	370,0	39,9	38,5	42,9
22 " 1930..	1.083,1	345,0	38,2	31,8	42,7
15 " 1930..	989,0	320,1	35,9	57,7	56,8
8 " 1930..	986,0	320,1	37,2	25,6	83,8
1 " 1930..	1.043,5	320,1	30,9	26,4	48,7
24 Sept. 1930..	1.048,7	320,2	36,9	24,1	44,3
17 " 1930..	996,4	320,2	36,9	21,6	59,6
10 " 1930..	982,2	320,2	38,3	26,1	51,3
3 " 1930..	926,4	320,2	37,3	63,6	49,4
27 Nov. 1929..	1.032,7	447,5	43,4	129,0	73,4
28 Nov. 1928..	835,0	190,6	20,9	316,7	143,1

Data	Belegd in U. S. Gov. Sec.	F. R. Notes in circula-tie	Totaal Deposito's	Gestort Kapitaal	Algemeen Dekkings-perc. 1)
26 Nov. 1930..	187,4	259,0	1.046,9	66,2	86,8
19 " 1930..	185,4	242,2	1.059,5	66,2	87,5
12 " 1930..	187,3	233,1	1.090,6	66,2	83,4
5 " 1930..	187,3	239,8	1.026,4	66,2	85,0
29 Oct. 1930..	187,3	241,6	1.102,4	66,2	87,6
22 " 1930..	187,3	240,3	1.046,2	64,2	87,2
15 " 1930..	187,3	218,1	1.023,0	66,2	82,6
8 " 1930..	186,2	207,2	1.015,3	66,3	83,7
1 " 1930..	186,2	217,5	1.030,1	66,3	86,6
24 Sept. 1930..	187,5	203,3	1.026,3	66,3	86,9
17 " 1930..	195,4	190,0	1.022,2	65,6	84,5
10 " 1930..	187,9	177,9	1.005,4	65,6	85,2
3 " 1930..	187,7	185,2	996,9	65,6	81,5
27 Nov. 1929..	159,4	354,2	1.002,3	64,9	79,3
28 Nov. 1928..	44,5	348,8	945,1	49,7	66,4

1) Verhouding totalen voorraad muntmateriaal en wettig betaalmiddel tegenover F. R. notes en deposito's.

II. ZWEEDSCHE RIJKSBANK. (In miljoenen Kronen.)

Data	Goud	Buitent. tegoed en wissels	Zweedsche en vreemde Staatsf.	Dis-conto's en Beleen. 1)	Circulatie	Rek. Crf.
6 Dec. '30	241,4	327,2	75,5	205,1	530,0	283,6
29 Nov. '30	241,5	326,4	75,5	97,3	587,8	111,1
22 " '30	241,6	313,0	75,5	58,9	529,5	107,1
15 " '30	241,7	313,1	75,6	64,7	542,2	105,2
8 " '30	241,7	324,7	75,6	62,4	547,9	105,5
1 " '30	241,8	332,0	76,6	78,2	584,9	95,1
25 Oct. '30	241,9	336,9	76,5	63,6	524,1	142,8
18 " '30	241,9	343,7	77,9	70,0	534,7	143,8
11 " '30	242,0	332,8	80,0	81,9	548,2	137,1
4 " '30	242,1	335,4	82,0	113,7	584,0	137,5
27 Spt. '30	242,2	311,0	83,0	83,5	556,1	111,3
20 " '30	242,3	305,2	83,1	86,3	538,2	127,3
13 " '30	242,3	286,2	83,5	96,5	549,7	104,4
7 Dec. '29	240,2	212,2	73,5	341,6	511,0	317,4
8 Dec. '28	236,4	123,1	75,1	354,3	476,1	291,7
25 Juli '14	105,8	115,6	28,0	92,4	206,2	68,2

1) Vanaf 29 Oct. '27 excl. de voorschotten en kascredieten, die niet voor dekking beschikbaar zijn.

III. BANK VAN NOORWEGEN. (In miljoenen Kronen.)

Data	Goud	Tegoed in het buitenl.	Effecten	Dis-conto's en Beleen.	Circulatie	Rek. Crf.
7 Dec. 1930..	146,4	35,3	48,2	188,2	298,5	52,2
29 Nov. 1930..	146,4	33,3	48,2	200,2	302,7	58,4
22 " 1930..	146,4	31,6	48,2	193,8	295,4	57,2
15 " 1930..	146,4	36,5	48,0	198,4	297,6	65,4
7 " 1930..	146,4	36,0	58,7	201,6	301,8	70,4
30 Oct. 1930..	146,4	35,7	55,9	217,3	312,3	80,8
22 " 1930..	146,4	28,9	55,9	206,4	306,4	66,6
15 " 1930..	146,5	26,7	55,2	202,3	306,8	57,2
7 " 1930..	146,5	29,7	54,9	206,5	308,6	63,9
30 Sept. 1930..	146,5	25,0	53,7	216,8	309,2	70,7
22 " 1930..	146,5	25,0	53,2	208,4	300,1	70,8
15 " 1930..	146,5	23,8	52,9	210,6	301,9	67,9
7 Dec. 1929..	146,7	43,4	25,3	232,9	304,2	78,5
7 Dec. 1928..	146,9	31,2	9,3	268,1	300,8	93,4
22 Juli 1914..	52,4	65,7	6,9	79,3	120,8	10,7

IV. NATIONALE BANK VAN DENEMARKE.
(In millioenen Kronen.)

Data	Goud	Pasmunt	Buiten- saldi, munt en wissels	Binnen- wissels bel. en cred.	Circu- latie	Rek. Crt.
29 Nov. 1930 ..	172,1	6,2	92,4	92,0	354,2	32,6
31 Oct. 1930 ..	172,1	6,8	101,6	93,9	369,7	41,3
30 Sept. 1930 ..	172,2	7,1	81,2	92,6	344,5	33,9
30 Nov. 1929 ..	172,5	6,5	85,7	98,1	369,8	44,3
30 Nov. 1928 ..	172,8	8,8	94,6	81,2	353,9	40,3
30 Juni 1914 ¹⁾	75,6	6,6	—	—	159,8	4,8

¹⁾ Wegens andere berekening niet vergelijkbaar.

V. BANK VAN SPANJE.
(In millioenen Peseta's.)

Data	Goud	Zilver	Staats- fond- sen ¹⁾	Dis- conto's en Beleen.	Circu- latie	Rekg. Crt.	
						Partic.	Staat
12 Dec. '30	2.437	703	583	2.099	4.649	862	168
6 " '30	2.461	703	583	2.092	4.688	836	160
29 Nov. '30	2.458	706	583	2.090	4.642	849	182
22 " '30	2.481	704	583	2.011	4.648	864	150
15 " '30	2.479	700	583	2.047	4.709	849	136
8 " '30	2.477	698	583	2.141	4.761	830	160
31 Oct. '30	2.477	702	583	2.099	4.699	842	189
25 " '30	2.476	703	583	2.120	4.669	818	156
18 " '30	2.476	701	583	2.149	4.664	815	151
11 " '30	2.476	702	583	2.113	4.663	804	146
4 " '30	2.476	707	583	2.202	4.639	821	184
27 Sept. '30	2.475	712	583	2.103	4.508	813	291
14 Dec. '29	2.565	708	584	2.142	4.378	965	354
15 Dec. '28	2.559	699	585	1.909	4.328	964	209
24 Juli '14	543,5	726,8	494,4	783,8	1919,0	497,9	

¹⁾ Ten bedrage van 344 millioenen, plus voorschot in rek.-crt. aan de schatk.

VI. ZWITSERSCHE NATIONALE BANK.
(In millioenen Francs.)

Data	Goud	Zilver	Goud- deviezen	Dis- conto's en Beleen. ¹⁾	Circu- latie	Rek. Crt. ²⁾
15 Dec. 1930 ..	640,6	—	334,8	69,5	938,9	238,0
6 " 1930 ..	640,5	—	332,2	64,7	948,4	204,3
29 Nov. 1930 ..	640,6	—	335,2	67,2	968,0	198,9
22 " 1930 ..	640,6	—	334,8	59,7	904,5	247,3
15 " 1930 ..	640,6	—	339,7	58,9	924,2	243,0
7 " 1930 ..	640,6	—	346,6	60,4	957,7	202,8
31 Oct. 1930 ..	664,5	—	354,0	72,3	989,0	189,0
23 " 1930 ..	664,5	—	356,2	62,0	916,9	247,9
15 " 1930 ..	664,6	—	356,1	63,5	921,1	258,3
7 " 1930 ..	639,7	—	334,4	65,9	944,6	181,7
30 Sept. 1930 ..	639,6	—	334,7	70,4	986,7	156,7
23 " 1930 ..	639,6	—	329,9	64,0	895,8	228,0
14 Dec. 1929 ..	561,2	27,7	296,4	161,1	887,0	149,0
15 Dec. 1928 ..	472,8	47,6	264,0	186,4	840,4	127,8
23 Juli 1914 ..	180,1	18,9	—	107,8	267,9	105,2

¹⁾ Sedert 31 Maart '28 zonder rek.-crt. saldi in het buitenland. Deze zijn met ingang van dien datum met den post buitenlandsche wissels tot den post gouddeviezen samengesmolten.

²⁾ Sedert 31 Mrt. '28 uitsluitend de dagelijks vervallende verplichtingen.

VII. OOSTENRIJSISCHE NATIONALE BANK.
(Voornaamste posten in millioenen Schillingen.) ¹⁾

Data	Goud ¹⁾	Vreemd geld, devie- zen tegd. (ijh. buitl.) ²⁾	Ander edel- valuta	Dis- conto's en Beleen.	Voor- schot ald. Staat	Circu- latie	Rek. Crt.
15 Dec. '30	214,4	198,8	499,8	142,7	101,2	1.017,3	142,2
7 " '30	214,4	197,2	489,9	121,0	101,2	997,2	129,2
30 Nov. '30	214,3	199,6	490,7	130,0	101,3	1.042,5	96,6
23 " '30	214,3	196,5	477,1	73,1	101,3	884,7	181,6
15 " '30	214,3	205,8	481,9	84,4	101,3	943,8	147,2
7 " '30	214,3	213,7	488,8	95,5	101,3	973,5	143,5
31 Oct. '30	214,3	226,1	498,4	102,1	101,3	1.035,2	109,5
23 " '30	214,3	227,0	499,4	62,4	101,3	881,4	226,4
15 " '30	214,3	217,6	479,2	68,5	101,3	909,9	174,2
7 " '30	214,5	217,0	478,0	82,9	101,3	951,6	145,3
30 Spt. '30	214,6	217,6	478,5	95,5	101,3	1.007,7	103,3
23 " '30	214,6	215,7	474,2	72,5	101,3	870,2	212,2
15 Dec. '29	168,6	222,9	325,0	298,5	109,4	1.030,0	96,4
15 Dec. '28	168,8	239,1	335,1	165,0	106,2	976,6	99,5

¹⁾ 1 Schilling = 0.694 goudkronen = 10.000 papierkronen.

²⁾ Als dekking der circulatie en saldi in rek. crt. geldende, volgens art. 85 der Statuten.

VIII. NATIONALE BANK VAN HONGARIJE.
(In millioenen Pengö's. 1 Pengö = 12.500 Kr.)

Data	Goud	Vreemd geld, deviezen tegoed in het buitl. ¹⁾	Binnen- wissels, ceelen en effecten	Voor- schot aan den Staat	Circu- latie	Rekg.-Courant	
						Staat	Partic.
15 Dec. '30	163	21	218	66	394	23	15
7 " '30	163	23	234	66	409	22	15
30 Nov. '30	163	27	253	67	430	13	18
23 " '30	163	11	230	67	381	37	15
15 " '30	163	11	238	68	414	30	53
7 " '30	163	12	258	68	448	12	17
31 Oct. '30	163	14	299	69	500	4	18
23 " '30	163	12	223	69	389	36	20
15 " '30	163	15	189	69	391	21	19
7 " '30	163	20	192	69	404	24	17
30 Sept. '30	163	25	189	69	430	11	18
23 " '30	163	29	163	69	363	58	23
15 Dec. '29	163	39	290	89	428	112	21
15 Dec. '28	201	51	359	104	437	255	11

¹⁾ Als dekking van biljetten en saldi in rek.-courant geldende, volgens art. 85 der statuten.

IX. TSJECHOSLOWAAKSCHE NATIONALE BANK.
(In millioenen Tsjechoslow. Kronen.)

Data	Vorde- ring op den Staat	Goud en Zilver	Vreemd geld en tegoed in het buitl.	Discon- to's en beleen- ingen	Circu- latie	Rek. Crt.
7 Dec. 1930	3.476	1.546	2.367	163	7.012	655
30 Nov. 1930	3.478	1.546	2.344	180	7.278	382
23 " 1930	3.483	1.547	2.295	165	6.320	1.255
15 " 1930	3.505	1.547	2.283	176	6.532	1.072
7 " 1930	3.507	1.513	2.319	196	6.743	891
31 Oct. 1930	3.510	1.480	2.345	268	7.144	568
23 " 1930	3.511	1.412	2.414	236	6.291	1.391
15 " 1930	3.513	1.413	2.453	259	6.454	1.330
7 " 1930	3.515	1.413	2.438	287	6.800	993
30 Sept. 1930	3.520	1.413	2.423	284	7.198	575
23 " 1930	3.522	1.414	2.397	228	6.285	1.359
7 Dec. 1929	3.780	1.259	1.995	957	7.311	781
7 Dec. 1928	4.117	1.159	2.356	381	7.556	1.066

X. ZUIDAFRIKAANSE RESERVEBANK.
(Voornaamste posten in duizenden Ponden.)

Data	Goud en Goud- cert.	Dis- conto's en beleen.	Waar- van Reg- papier	Circu- latie	Rek. Crt.	Alge- meen Dekkings perc.* ²⁾
21 Nov. 1930 ..	7.024	6.323	63	6.914	6.908	50,7
14 " 1930 ..	6.804	6.677	181	7.186	7.238	47,6
7 " 1930 ..	6.532	6.677	218	7.763	6.195	47,5
31 Oct. 1930 ..	6.953	7.341	—	8.535	—	46,4
24 " 1930 ..	7.046	7.562	153	6.907	7.360	49,9
17 " 1930 ..	6.798	7.092	53	7.141	6.895	49,2
10 " 1930 ..	7.059	7.032	78	7.687	5.919	49,5
3 " 1930 ..	6.962	7.594	153	8.424	5.603	49,8
26 Sept. 1930 ..	6.694	7.440	150	7.743	6.639	47,6
19 " 1930 ..	6.435	7.667	159	7.149	7.042	45,7
12 " 1930 ..	6.556	7.595	146	7.528	7.134	45,3
5 " 1930 ..	6.604	7.832	228	8.175	6.590	44,7
22 Nov. 1929 ..	7.878	7.548	1.624	7.848	7.259	52,4
23 Nov. 1928 ..	7.058	8.589	432	7.817	7.399	46,7

* Verhouding goud, goudcert. en pasmunt tegenover opeisbare schulden: bankbiljetten en deposito's.

XI. BANK VAN LITHAUEN.
(In millioenen Lita's.)

Data	Goud	Zilver	Buiten- Devie- zen	Dis- conto's en Beleen.	Kapi- taal	Bank- biljetten in omloop	Depo- sito's
30 Nov. 1930	38,4	2,9	88,9	100,3	12,0	116,1	101,8
15 " 1930	38,4	2,9	94,8	97,5	12,0	114,2	108,5
31 Oct. 1930	37,1	3,0	98,7	97,2	12,0	118,3	104,7
15 " 1930	36,9	3,3	95,6	93,6	12,0	110,5	106,7
30 Sept. 1930	35,3	3,5	94,0	94,0	12,0	108,9	105,9
30 Nov. 1929	35,0	3,8	74,0	87,1	12,0	97,2	91,4
30 Nov. 1928	34,3	4,3	43,0	91,3	12,0	86,7	78,0

GOEDERENHANDEL.

GRANEN. 23 December 1930.

Weder is deze week de tarwe-markt zeer flauw geweest. In de Vereenigde Staten trad niet veel prijsverandering op, omdat daar de Farm Board voortgaat met zijn steunactie. Elders echter hebben weder nieuwe prijsdalingen plaatsgevonden en vooral in Canada begint de toestand er steeds moeilijker uit te zien. Wel werd tot de dalende prijzen in Engeland steeds Canadeesche tarwe gekocht, maar, ofschoon op een enkelen dag de omzet daar zelfs vrij belangrijk was, is het totaal der exportverkoop niet voldoende om de prijsdaling te keeren. Van een zeer flauwe houding hebben ook de markten in Argentinië blijk gegeven en vooral op 22 December was dat het geval. De oogstberichten uit Argentinië waren anders den laatsten tijd niet onverdeeld gunstig. Er viel ook deze week in Argentinië weder veel regen, waardoor het oogsten der nieuwe tarwe wordt belemmerd en telkens weder hoort men, dat in de Zuidelijke Provincies de regen te laat gekomen is voor herstel der schade, welke de oogst eenigen tijd geleden reeds door ongunstige weersomstandigheden heeft ondergaan. Ook van de roestschade wordt nog steeds gesproken. Uit Australië komen nu berichten omtrent de schade, welke de onlangs gevallen hevige regen aan de nieuwe tarwe heeft veroorzaakt. De raming van den Australischen oogst is daardoor vrij aanmerkelijk verlaagd, maar ook nu nog belooft de opbrengst buitengewoon groot te worden. Daar ook het dezer dagen gepubliceerde officiële Argentijnsche oogst-rapport een hooge raming der tarwe-opbrengst bevatte, hebben de zoo even genoemde oogstberichten van het Zuidelijk halfrond de markt niet in het minst gesteund en zelfs was Argentinië de laatste dagen juist de flauwste markt. De zoo even bedoelde raming der Argentijnsche tarwe-opbrengst bedraagt 7.4 miljoen ton, terwijl volgens de Argentijnsche regeering de oogst in het vorige jaar 3.7 miljoen ton heeft bedragen. Dat maakt dus juist de helft uit van den nieuwen oogst, die nu wordt binnengehaald. Het is geen wonder, dat onder deze omstandigheden de tarweprijzen aan de termijnmarkt te Liverpool lager kwamen dan tot nog toe was voorgekomen. Ook aan de termijnmarkt te Rotterdam was dat het geval en de vraag naar tarwe in de Europeesche invoerlanden was deze week weder zeer onbevredigend. Daarbij kwam, dat de verschepingen uit Rusland niet verder afgenomen zijn en zelfs iets groter waren dan in de vorige week. De voorraden van Russische tarwe in Italië nemen nog steeds toe en ook in Noord-Westelijk Europa arriveeren nog steeds weder onverkochte ladingen Russische tarwe. Nieuwe bevrachtingen van stoomschepen, ter belading gedurende December en Januari in Russische havens der Zwarte Zee, hebben bovendien deze week de markt nu en dan verontrust. Dat in de Vereenigde Staten de prijzen kunstmatig op peil worden gehouden en exportzaken in tarwe uit de Vereenigde Staten naar Europa tegenwoordig dus vrijwel niet tot stand komen, heeft aan de zeer flauwe stemming der tarwemarkt niets kunnen veranderen. Slechts verbaast men zich meer en meer, dat de Farm Board maar steeds voortgaat met het ophoopen van groote voorraden, zonder ook maar in het minst te weten, wat er later met die tarwe moet gebeuren. Wel is er sprake geweest, dat ze dienen zal voor veevoeder. maar het schijnt, dat het gebruik van tarwe als veevoeder in de Vereenigde Staten niet meevalt en lang niet zooveel grooter is dan in andere jaren, als van de zijde van den Farm Board wel was voorspeld. Als niet om den een of anderen reden, die nu nog niet te voorzien is, binnenkort een stijging der tarweprijzen plaats vindt, kon die Amerikaansche ophooping van voorraden en de toekomstige noodzakelijkheid om dien voorraad op te ruimen, nog wel eens groote moeilijkheden aan de tarwemarkt veroorzaken. Verbazing wekt het ook, dat in de Vereenigde

Staten slechts een minimale vermindering in den uitzaaï van wintertarwe heeft plaats gevonden. Terwijl in het vorige jaar die uitzaaï 43.7 miljoen acres had bedragen, wordt de met wintertarwe bezaaide oppervlakte in de Vereenigde Staten nu geraamd op 42 miljoen acres. Van een belangrijke vermindering van de productie, welke immers het eenige middel tot een verbetering zou zijn, is dus voorloopig in Amerika geen sprake. In Australië wordt nog steeds strijd gevoerd omtrent den prijs, dien de regeering aan de Australische boeren zal garandeeren voor de door hen verbouwde tarwe. Het staat reeds vast, dat die gegarandeerde prijs veel hooger zal zijn dan de waarde aan de wereldmarkt, zoodat de Australische regeering, die toch reeds met financiële moeilijkheden te worstelen heeft, nogmaals bereid blijkt een groot verlies op zich te nemen. Na de hevige prijsdaling van 22 December sloot tarwe aan de Argentijnsche termijnmarkten 55 à 65 centavos per 100 KG. lager dan een week tevoren. De prijs kwam daarbij lager dan het tot nog toe bereikte laagste punt, dat omstreeks half November was voorgekomen. Te Winnipeg bedroeg de verlaging 4 à 5 dollarcent per 60 lbs.

Uit Rusland is deze week geen rogge verscheppt, doch bij den algemeen flauwen toestand der graanmarkt en de groote voorraden Russische rogge, welke zich nog in West-Europa bevinden, hebben de prijzen zich niet geheel kunnen handhaven. Bij verminderde vraag zijn in Nederland de prijzen van Russische rogge wat afgebrokkeld. In Duitschland heeft het nieuwe voorschrift omtrent het verbruik van rogge in het tarwebrood nog weinig verbetering in de vraag naar rogge veroorzaakt en nog steeds klaagt men daar over den onvoldoenden afzet. In de Vereenigde Staten wordt de met rogge bezaaide oppervlakte geraamd op 4.6 miljoen acres tegen 3.46 miljoen in het vorige jaar. Rogge is aan de termijnmarkt te Chicago eigenlijk deze week niet flauw geweest, want, ofschoon de roggéprijs niet direct door den Farm Board wordt gesteund, is slechts een matige prijsdaling ingetreden. Blijkbaar wordt dus althans de rogge in de Vereenigde Staten in voldoende mate voor veevoeder opgenomen.

Maïs is ook deze week weder voortdurend flauwer geworden onder aanvoeren van Argentinië, dat dagelijks zijn prijs verlaagde. In het begin der week kwam daarbij dan nog, dat de vrachtenmarkt flauwer was, terwijl tevens een geleidelijke verlaging van den pesokoers den maïsprijs drukte. De vraag was in Europa minder goed dan tevoren en vooral in Engeland klaagt men over vermindering van den afzet van maïs. In Nederland blijft die nog steeds zeer bevredigend, want de groote hoeveelheden maïs en gerst, die in het einde der vorige en het begin dezer week in Rotterdam arriveerden, hebben alle hun weg naar den verbruiker gevonden. Nog altijd is Zuid-Afrika niet weer met maïs aan de markt, omdat het nieuwe gewas daar lijdt onder droogte en ook uit Roemenië wordt nauwelijks maïs aangeboden. Roemeensche verschepingen waren dan ook deze week weder zeer klein. Nog altijd wordt de markt geheel door Argentinië beheerscht. De maïsvoorraden zijn daar echter zoo groot, dat Argentinië van deze monopolistische positie niet kan profiteren door het op peil houden der prijzen en de prijsdaling dagelijks voortgaat. De verschepingen uit Argentinië waren niet overdadig groot en de voorraden in Argentijnsche havens, die reeds een buitengewoon grooten omvang hebben, namen nog iets toe. De daling der prijzen heeft in Nederland een toename der kooplust ter levering in de voorjaarsmaanden met zich gebracht en er kwamen daarin bijna dagelijks belangrijke zaken tot stand. Ook in Noord-Amerika was maïs flauw en aan de termijnmarkt te Chicago onderging de maïsprijs een aanmerkelijke verlaging. De prijsstijging van maïs, die daar gedurende de droogte van den afgelopen zomer tot stand kwam, is reeds lang weder verdwenen en de maïsprijs is nu in Amerika zelfs lager dan vóór die hoogste periode

AANVOEREN in tons van 1000 KG.

Artikelen	Rotterdam			Amsterdam			Totaal	
	14/20 Dec. 1930	Sedert 1 Jan. 1930	Overeenk. tijdvak 1929	14/20 Dec. 1930	Sedert 1 Jan. 1930	Overeenk. tijdvak 1929	1930	1929
Tarwe	64.914	1.824.871	1.617.341	—	131.125	105.659	1.955.996	1.723.000
Rogge	9.691	564.415	200.482	—	71.233	2.413	635.648	252.895
Boekweit	1.316	19.211	19.912	164	2.406	1.282	21.617	21.194
Maïs	30.834	1.092.089	831.971	2.102	187.355	193.044	1.279.444	1.025.915
Gerst	19.279	681.957	501.262	504	60.743	12.442	742.700	513.704
Haver	7.946	234.116	212.202	—	3.114	2.994	237.230	215.196
Lijnzaad	2.052	84.074	138.806	—	242.851	275.833	326.925	414.639
Lijnkoek	1.466	124.552	224.558	—	100	700	124.652	225.258
Tarwemeel	3.777	141.755	82.247	342	42.773	28.123	184.528	110.370
Andere meelsoorten	1.001	26.327	21.981	423	7.093	—	33.420	21.981

Hier te lande reageerde de termijnmarkt natuurlijk ook op het onverwachte uiteengaan der Brusselsche Conferentie en verkreeg een flauwe stemming de overhand. De noteringen liepen ongeveer f 0.50 terug, doch de stemming kon aan het eind der week iets verbeteren, terwijl de noteringen als volgt sloten: Dec. f 8.—; Mrt. f 8½; Mei f 8½ en Aug. f 8½, alles geboden. De omzet bedroeg deze week 2400 tons.

KATOEN.

Ontvangsten in- en uitvoeren van Amerikaansche havens. (In duizendtallen balen).

	1 Aug. '30 tot 12 Dec. '30	Overeenkomstige periode	
		1929	1928
Ontvangsten Gulf-Havens.	6426	6232	6461
Atlant. Havens			
Uitvoer naar Gr. Brittannië	634	727	903
" " 't Vastland etc.	2113	2379	2410
" " het Orient....	513	473	812

Voorraden. (In duizendtallen balen).

	12 Dec. '30	Overeenkomstig tijdstip	
		1929	1928
Amerik. havens.....	4149	2646	2364
Binnenland	1816	1462	1233
New York	232	93	24
New Orleans	746	521	362
Liverpool	389	326	469

Marktbericht van de Heeren Sir-Jacob Behrens & Sons. Manchester, d.d. 17 December 1930.

De Amerikaansche katoenmarkt heeft wederom een rustige week doorgemaakt met een dalende tendens voor prijzen, ofschoon, de toon gisteren weer eenigszins vaster was. In Liverpool werd jl. Maandag wederom een laagte-record voor dit seizoen bereikt, toen de prijs voor loopende maand-futures nl. 4.92 d. noteerde. (Het laagste punt genoemd in den Gen regel van ons vorig bericht sloot natuurlijk de tijdelijke inzinking in 1914 en 1915 uit). Ook voor Egyptische

katoen werd jl. Maandag, toen FGF Sakellaridis 7.60 d. noteerde, een laagte-record bereikt. Liverpool loco-verkopen waren de vorige week geringer dan sedert geruimen tijd het geval is geweest nl. 16.860 balen. Het Amerikaansche aandeel bedroeg ongeveer de helft, Peru-katoen 4380 balen, Braziel slechts 280 balen en Oost-Indische 290 balen; het restant was vrijwel gelijkelijk verdeeld tusschen andere markten.

In de Amerikaansche garenmarkt is alles nog rustig. Enkele flinke hoeveelheden grove en medio nummers, zoo-vel metwit als weftcops, alsook medio nummers ringtwist werden gedurende de laatste dagen der vorige week, speciaal voor binnenlandsch gebruik afgesloten. Deze week is de vraag echter geringer, en hoewel hier en daar enkele flinke kwanti geboekt werden, blijven de meeste koopers een afwachtende houding aannemen in afwachting van meer geregelde toestanden. Ook in Egyptische soorten beperken de verkopen zich tot de huidige behoefte. Naar 80er en 100er twist en fijnere getwijnde garens bestaat een iets betere vraag, doch de hoeveelheden zijn slechts gering en alleen voor prompte levering.

De cijfers van den „Board of Trade" betreffende den export van katoenen garens gedurende de maand November werden de vorige week gepubliceerd en bedroegen totaal slechts 10.964.200 pond. Dit is iets beter dan het gemiddelde van de voorafgaande vier maanden, Juni tot September, nl. 10.093.890 pond.

Het is wel vermeldenswaard, dat wij van een totaal van 9.986.400 pond aan ruwe garens, naar Duitschland en Nederland totaal 5.059.700 pond zonden. De cijfers voor Britsch-Indië voor November in ruwe garens zijn gedurende de laatste drie jaar:

1930	376.700 pond.
1929	848.600 „
1928	1.431.700 „

De daling in de katoenprijzen heeft de doekmarkt weer verder uit haar evenwicht gebracht. Er waren teekenen, die er op wezen, dat aanvragen talrijker werden, terwijl er verder diverse orders voor de meeste deelen van Indië binnenkwamen, Bombay, De Straits, Ceylon en de k'ienere markten inbegrepen. Er hebben enkele dekkingsinkoopen plaats gevonden, doch deze zijn niet van veel beteekenis.

WAN GROOTHANDELSPRIJZEN 1)

TIN locoprizen Londen per Eng. ton	KATOEN Middling locoprizen New York per lb.	WOL gekamde Australische, Merino, 64's Av. loco Bradford per lb.	WOL gekamde Australische, Crossbred Col- onial Carded, 50's Av. loco Bradford per lb.	RUBBER 4) Standaard Ribbed Smoked Sheets loco Londen per lb.	SUIKER Witte kristal- suiker loco R'dam/A'dam. per 100 K.G.	KOFFIE Robusta Locoprizen Rotterdam per ½ K.G.	THEE Afl. N.-I. thee v. A'dam gem. pr. Java- en Suma- trathree p. ½ K.G.	Indexcijfer v/h. Centr. B. v. d. Stat., herleid van 1913 = 100 tot 1925 = 100	Indexcijfer van The Economist, herleid 1927 = 100 tot 1925 = 100
261.17/-	100.0	23.25	100.0	18.75	100.0	61.375	100.0	100.0	100.0
290.17/6	111.1	17.55	75.5	21.11	100.0	55.375	100.0	100.0	93.2
230.4/-	110.8	17.50	75.3	21.11	100.0	46.875	100.0	100.0	92.9
227.5/-	85.8	20.40	86.0	19.12	100.0	49.625	100.0	100.0	95.4
203.15/6	77.8	19.15	82.4	15.85	100.0	50.75	100.0	100.0	96.4
255.1/-	97.4	19.25	82.8	13.00	100.0	50.75	100.0	100.0	91.5
233.10/6	89.2	18.35	78.9	17.37	100.0	46	100.0	100.0	98.7
233.17/6	89.3	19.35	83.2	16.87	100.0	47	100.0	100.0	98.7
234.6/-	89.5	20.65	88.8	16.87	100.0	48.25	100.0	100.0	91.2
230.13/-	88.1	21.55	92.7	16.62	100.0	49	100.0	100.0	98.7
218.8/6	83.4	21.35	91.8	15.75	100.0	49.875	100.0	100.0	95.5
211.19/-	80.9	21.75	93.5	15.50	100.0	51.875	100.0	100.0	98.2
211.18/-	80.9	19.30	83.0	16.00	100.0	51.875	100.0	100.0	98.6
214.7/6	81.9	18.55	79.8	14.62	100.0	51.875	100.0	100.0	85.4
221.19/-	84.8	19.45	83.7	14.00	100.0	53	100.0	100.0	85.1
232.10/6	88.8	19.90	85.6	13.92	100.0	53	100.0	100.0	84.8
228.8/-	87.2	20.45	88.0	13.77	100.0	53.125	100.0	100.0	84.6
222.7/6	84.9	20.20	86.9	13.77	100.0	54	100.0	100.0	85.4
222.11/-	85.0	20.10	86.5	13.37	100.0	54	100.0	100.0	85.8
221.0/6	84.4	21.25	91.4	13.50	100.0	54	100.0	100.0	83.9
207.5/6	79.2	20.45	88.0	13.37	100.0	54	100.0	100.0	81.7
197.5/6	75.3	19.40	83.4	12.25	100.0	54	100.0	100.0	81.9
200.5/-	76.5	18.75	80.6	12.00	100.0	54	100.0	100.0	83.7
209.5/6	79.9	18.65	80.2	13.42	100.0	54	100.0	100.0	83.6
210.11/-	80.4	18.60	80.0	13.00	100.0	53.50	100.0	100.0	82.0
205.5/6	78.4	18.90	81.3	13.47	100.0	51.9	100.0	100.0	80.5
188.9/6	72.0	18.45	79.4	13.30	100.0	48.50	100.0	100.0	78.8
182.-/6	69.5	17.50	75.3	12.50	100.0	47.75	100.0	100.0	78.8
178.18/6	68.3	17.25	74.2	12.07	100.0	46.4	100.0	100.0	76.9
174.13/-	66.7	17.15	73.8	11.67	100.0	35	100.0	100.0	75.2
174.4/-	66.5	15.45	66.4	11.40	100.0	35	100.0	100.0	78.7
165.18/-	63.4	15.20	65.4	10.70	100.0	35	100.0	100.0	74.2
161.17/6	61.8	16.45	70.8	10.55	100.0	35	100.0	100.0	72.8
145.-/-	55.4	16.50	71.0	9.80	100.0	34.75	100.0	100.0	70.4
136.4/6	52.0	14.50	62.4	9.27	100.0	33	100.0	100.0	76.1
134.17/6	51.5	13.10	56.3	9.77	100.0	31.50	100.0	100.0	74.2
135.5/6	51.7	11.95	51.4	8.50	100.0	29.50	100.0	100.0	69.3
132.6/-	50.5	11.00	47.3	8.25	100.0	28.25	100.0	100.0	65.4
117.13/-	44.9	10.55	45.4	8.62	100.0	29	100.0	100.0	64.6
113.16/-	43.5	10.85	46.7	8.75	100.0	29	100.0	100.0	63.3
115.-/-	43.9	10.47	44.97	8.25	100.0	29	100.0	100.0	
112.7/6	42.9	9.85	42.48	8.50	100.0	29	100.0	100.0	
116.15/-	44.6	9.75	41.99	8.50	100.0	29	100.0	100.0	
114.5/-	43.6			8.25	100.0	29	100.0	100.0	

de huidige officiële noteringswijze (Jan. 1928); vanaf 16 Dec. 1929 74/5 K.G. Hongaarsche; vanaf 26 Mei 1930 Z.-Russische. 1) = Malting vóór de invoering van de huidige offic. not. wijze (Jan. 1928). 2) Jaar- en maandgem. alger. op 1/8 pence. 3) Notering Schotland 59.6. 4) 58/- 5) 58/- 6) 58/- 7) 5, 8) 12, 9) 19, 10) 4, 11) 11, 12) 18 December.

Sedert dieu tijd is er meer vraag geweest, doch tegen te lage prijzen om tot zaken te leiden. Buitendien rapporteeren wij een verdere daling van zilverprijzen en ook moeilijkheden in de industriële wereld. Al deze factoren werken er toe mede om de markt verder te desorganiseeren.

Liverpoolnoteringen Oost. koersen 9 Dec. 16 Dec. 10 Dec. 17 Dec. T.T. op Br.-Indië 1/5% 1/5%
F.G.F. Sakellaridis 8,00 7,75 T.T. op Hongkong 1/2 1/1 1/8
G.F. No. 1 Oomra. 3,15 2,80 T.T. op Shanghai 1/5% 1/5 1/8

KOFFIE.

(Mededeeling van de Vereeniging voor den Goederenhandel te Rotterdam.)

Noteringen en voorraden in Brazilië.

Data	te Rio		te Santos		Wisselkoers te Rio op Londen
	Voorraad (In Balen)	Prijs No. 7 ¹⁾	Voorraad (In Balen)	Prijs No. 4 ³⁾	
22 Dec. 1930	200.000	11.575	1.146.000	188.000	4 5/8 pence
15 " 1930	219.000	11.700	1.109.000	188.000	4 5/8 pence
8 " 1930	240.000	11.775	1.155.000	188.000	4 1/8 pence
22 Dec. 1929	319.000	14.300	1.155.000	21.000	5 7/16 p.

¹⁾ In Reis.

Ontvangsten uit het binnenland van Brazilië in Balen.

Data	te Rio		te Santos	
	Afgelopen week	Sedert 1 Juli	Afgelopen week	Sedert 1 Juli
20 Dec. 1930	87.000	1.667.000	188.000	5.501.000
20 Dec. 1929	66.000	1.554.000	189.000	4.476.000

De afgelopen week bracht voor het artikel nog geen verbetering. De kalme stemming, waarin het reeds zoo lang verkeert, bleef ook ditmaal aanhouden en de kooplust was nog zeer gering als gevolg van de reeds zoo geruimen tijd bestaande gewoonte om alleen dan te koop, wanneer de behoefte dit dringend vereischt. De omzet in kost- en vrachtzaken was dan ook van weinig beteekenis, terwijl de prijzen van de meeste afladers van Brazilië, zoowel voor Santos als voor Rio, vrijwel onveranderd waren. De Braziliaansche wisselkoers trok in den loop der week een kleinigheid aan, doch was de laatste dagen wederom een fractie gedaald.

Volgens een dezer dagen ontvangen telegram uit Rio bedroeg de voorraad, teruggehouden in het binnenland van den Staat Rio de Janeiro, op 30 November 2.087.000 balen tegen 2.157.000 balen op 31 October, terwijl uit Santos wordt gemeld, dat de in het binnenland van Sao Paulo en Minas Geraes in de Gouvernementspakhuisen en in de spoorwegstations teruggehouden voorraad op 30 November bestond uit 22.306.000 balen tegen 22.188.000 balen op 31 October.

De limiet voor de dagelijksche aanvoeren te Rio werd voor de tweede helft van December vastgesteld op 16.691 balen tegen 13.051 balen voor de eerste helft van de maand.

Overigens zijn de berichten uit Brazilië niet bemoedigend, daar ook de nieuwe Regering met de liquidatie der voorraden nog geen raad schijnt te weten. Naar verluid zou een delegatie naar Londen afgevaardigd zijn ten einde te beaanselagen de laatste lenings-conditiën veranderd te krijgen, terwijl verder bericht wordt, dat de Braziliaansche Regering een uitnodiging gezonden heeft aan de koffie-produceerende Staten, om einde Maart van het volgend jaar te Sao Paulo een conferentie te houden met het doel om te trachten het koffie-vraagstuk op te lossen.

Aan de loco-markt bleef de afzet beperkt, terwijl de officieele notering van Superior Santos werd terugggebracht van 33 op 32 ct. per 1/2 K.G.; die van Robusta bleef onveranderd 29 ct.

De noteringen aan de Rotterdamse termijnmarkt liepen 1/4 a 3/8 ct. op, en waren Dinsdag 23 dezer des voormiddags als volgt: December 23 1/4, Maart 20 1/4, Mei 19 1/4, September 18 1/4, December 18 1/4 ct.

De prijzen van gewoon goed beschreven Superior Santos op prompte verscheping zijn thans ongeveer 43/- a 44/- per cwt. en van dito Prime ongeveer 45/6 a 46/6, terwijl zij van Rio type New-York 7 met beschrijving, prompte verscheping, bedragen 28/6 a 29/6.

Nederlandsch-Indië blijft vast gestemd. Voor Palembang Robusta en W.L.B. f.a.q. zijn de prijzen onveranderd, doch de betere ongewasschen soorten zijn 1/8 a 1/4 ct. hooger. Op het oogenblik zijn de prijzen in de eerste hand:

Palembang Robusta, Januari-verscheping, 16 1/4 ct.; Beukoen Robusta, Januari-verscheping, 17 1/2 ct.; Mandheling Robusta, Januari-verscheping, 19 1/2 ct.; W.L.B. f.a.q. Robusta, Januari-verscheping, 28 ct., alles per 1/2 K.G., cif. uitgeleverd gewicht, netto contant.

De slot-noteringen te New-York van het aldaar geldende gemengd contract (basis Rio No. 7) waren:

	Dec.	Maart	Mei	Sept.
22 Dec.	\$ 7,03	\$ 5,83	\$ 5,66	\$ 5,46
15 "	" 6,77	" 5,88	" 5,72	" 5,43
8 "	" 6,45	" 5,68	" 5,55	" 5,37
1 "	" 6,41	" 5,68	" 5,53	" 5,38

Rotterdam, 23 December 1930.

THEE.

De theemarkt had in de afgelopen week een vast verloop. Meerendeels kon bij goede vraag ten volle tot vorige prijzen worden afgedaan. Voor Java en Sumatra thee tot 9 1/2 d. werd dikwijls 1/4 d. meer betaald dan in vorige veiling. Middensoorten liepen eenigszins onregelmatig.

De Amsterdamsche middenprijs bedraagt voor het jaar 1930 59 1/2 cts. tegenover 70 1/4 cts. in 1929, een teruggang alzoo van 10 1/4 cts.

Volgens opgave van de Vereeniging voor de Thee-cultuur in Nederlandsch-Indië beliep de uitvoer van Sumatra in November 1930 933.000 KG. (v.j. 1.075.000 KG.) terwijl gedurende Januari-November werd uitgevoerd 9.721.000 KG. tegen 9.549.000 KG. in 1929.

De aanvoer van thee in Nederland gedurende Januari-November 1930 bedraagt, berekend volgens de gegevens van het Centraal Bureau voor de Statistiek, 17.832.000 KG. (v.j. 16.777.000 KG.). De uitvoer beliep over dezelfde periode 7.856.000 KG. (v.j. 7.211.000 KG.), terwijl de invoer tot verbruik een cijfer te zien geeft van 10.294.000 KG. tegenover 9.949.000 KG. gedurende Januari-November 1929.

De Board of Trade publiceerde de volgende gegevens betreffende aan- en uitvoer in Engeland over November. De aanvoeren beliepen 48.7 miljoen lbs. tegen 60.9 miljoen lbs. in November 1929. De uitvoeren beliepen 7.3 miljoen lbs. tegen 9.3 miljoen lbs. in 1929.

De theemarkt te Londen zal wogens de feestdagen tot 5 Jan. 1931 zijn gesloten.

Amsterdam, 22 December 1930.

VRACHTENMARKT.

Graan van Noord-Amerika. Van den Northern Range is nageuoog geen vraag naar scheepsruimte voor volle ladingen; de geringe vraag voor prompte ruimte beperkt zich in hoofdzaak tot partijen naar Fransche havens, evenwel werd slechts een gedeeltelijke lading van 15.000 qtrs. afgesloten van New-York naar Havre tegen \$ 0.09.

La Plata rivier. Deze markt is veel flauwer, de reeders van de eenige December-booten, die nog aan de markt zijn hebben zelfs moeite hun booten te plaatsen. Een boot, waarvoor reeders oorspronkelijk tot 24/- geweigerd hadden, werd tenslotte voor 17/- afgesloten van Lorenzo naar Antwerpen of Rotterdam, terwijl voor twee of drie overblijvende booten nog steeds lading gezocht wordt.

Salpeter van de Westkust van Zuid-Amerika. Bevrachters hadden iets meer belangstelling voor trampbooten, indien de volle opties gegeven werden. Voor een 6800 tons stoomschip per 20 Jan./2 Febr. werd 22/- betaald naar Bordeaux/Hamburg range met de opties Noord-Spanje 23/-, Middellandsche Zee 24/-, Adriatische Zee of Alexandrië 25/-, Bergen/Malmö, Denemarken, Dantzig, Gduvia, Stettin 24/-.

Suiker van West-Indië. Slechts weinig orders zijn aan de markt en voor definitieve ladingen slaagden bevrachters goedkoop. Voor een prompte boot van 5000 ton werd 13/- betaald van San Domingo naar Marseille, terwijl 2 December booten eik van 3000 ton van Cuba naar U.K./Cont. werden afgesloten tegen 12/- met de optie New-York tegen 10/6.

Middellandsche Zee. De markt verkeert in een deplorabelen toestand. Er zijn zeer weinig definitieve orders, de vooruitzichten zijn dan ook zeer slecht.

Kolen van Engeland. De kolenmarkt toont geen teken van verbetering. Doordat de mijnwerkers werken op basis van een tijdelijke overeenkomst, zijn de mijnen niet bereid belangrijke zaken voor toekomstige levering te doen. De vrachten zijn vast doch staan op een laag peil, terwijl het aanbod van scheepsruimte voor de behoefte van bevrachters ruimschoots voldoende is. Afgesloten werd: van Wales naar Havre 3/3, Lissabon 6/6, Cadiz 6/9, Gibraltar 5/6, Algiers 6/9, Genua 6/1 1/2, Piraeus 6/6, Salonica 6/6, Beyrouit of Latakia 8/9 6/6, 6/9 beide havens, Port-Said 6/9, Dakar 7/-, Rio de Janeiro 9/6, Buenos Aires 10/-, Ibiqy 12/3, Villa Constitución 10/3 en een haven Noordelijk V. S. 6/9, en van de Oostkust naar Rouaan 4/3, Algiers 7/3, Genua 6/6, Porto Ferrajo 6/3, Venetië 7/9 en Port-Said 6/9.

